

ΖΗΤΩ Η 25^Η ΜΑΡΤΙΟΥ

ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΙΣ

Κάθε Έλληνικός άγών είναι και νίκη της Έλευθερίας και της Δημοκρατίας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
25 Μαρτίου 1949
ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΕΤΟΣ 1ον—ΑΡ. ΦΥΛ. 44
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 500
Σ. Τ. Γ. 902 β.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ Α' ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΩΝ

25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Σήμερα, που η γη της Έλευθερίας γιορτάζει τη μεγάλη ανάστασι, τον λυτρωμό του Γένους, ως στρέψουμε τα μάτια της ψυχής μας στο ύψηλο νόημα του μεγάλου Αγώνος και στα διδάγματα που περικλείει για τους μεταγενεστέρους.

Η Έλλάς του 1821 ένικησε, διότι είχε την απόφασιν να νικήση. Να ζήση ελεύθερη ή ν' αποθάνη. Οπουδήποτε κι' αν ανατρέξη κανείς μέσα εις τας αιματωμένους σελίδας της Αθανάτου Έποποιίας, αυτήν την απόφασιν θά συναντήση παντού. Σιδηράν, αλύγιστον, άμετάτρεπτον.

Έγώ Γραικός γεννήθηκα
Γραικός θέ ν' αποθάνω!...

Αυτή υπήρξε των μεγαλονημάτων ή δημιουργός, της άπαραμύλλου άνδρείας ή πηγή, του μεγάλου Αγώνος το όπλον και ή άκατάλυτος δύναμις.

Και αυτή ένίκησε. Τόν κόσμον έκείνον τόν κραταίον, τόν άήτητον.

Έπέρασαν έκτοτε ένας και έν τέταρτον αιώνας.

Οι ήρωες του Αγώνος έκείνου έγιναν θρύλος, στίχοι, αγάλματα, σύμβολα. Άλλ' ή απόφασις ζή.

Όπως τότε, έτσι και τώρα, θέλομεν να ζώμεν ελεύθεροι, ν' αναπνέωμεν ελεύθεροι, να κοιμώμεθα, πτωχοί, κουρελιασμένοι, κατεστραμμένοι, ίσως, αλλά ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ.

Αυτό θέλομεν. Και ή απόφασις αυτή θά νικήση. Όπως τότε, όπως από 3000 χρόνια.

Σήμερα επέτειον της με-

γάλης ημέρας, που ο Έπίσκοπος Παλαιών Πατρών εις την Μονή της Αγίας Λαύρας ύψωσεν εις Ανάστασιν του Γένους το Λάβαρον του Αγώνος, ως παραμερίσωμεν των νεκρών αίμάτων την Δόξαν, ως σταθώμεν πέραν των συγγρόνων μεγάλων Νεκρών.

Ας αφήσωμεν την ψυχή μας να γονατίση σιωπηλή εις ένα εύλαβικό μνημόσυνο στη μνήμη των μεγάλων Πατέρων μας. Και αυτοί θά κύψουν απ' τους μακρινούς θόλους του ουρανού δια να εύλογήσουν τόν δικαίον Αγώνα μας έναντίον της Προδοσίας και της έξωθεν Έπιβουλής, και να μας διαβιβάσουν την προσαγή της Έλλάδος: «Να ξαναγίνουμε όπως την έπογη που μας κτυπούσαν οι θάρβαροι, μια ψυχή, ένας νοός, μια απόφασις.

Να στερεώσωμε το μεγαλείον και την Δόξαν του τόπου μας.

Να φανώμεν αξιοι των θυσιών των μεγάλων Νεκρών μας.

Να ξαναπλάσωμε μια καινούρνια Έλλάδα Μεγάλη και Φωτεινή, τέτοια, που ο κόσμος την γνώρισε μέσα στην άστραπή της Δόξας της.

Να ύψωθι μέσα μας κυριαρχικό το άκατάλυτο πνεύμα της, το πνεύμα της Λευτεριάς.

Κι' ή Οικουμένη, όσο κι' αν την κυβερνούν οι Μεγάλοι, θ' αναγνωρίζη πατοίδα της την ιερή γη της Έλλάδος.

ΧΡ. ΑΘΑΝΙΤΗΣ

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΚΑΙ ΠΕΡΝΟΥΣΕ ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ...

— Κι' όπως γλιστρούσε το βαπόρι, μπροστά στα πόδια μας σχεδόν, το περασμένο Σάββατο το πρωί γεμάτο ΕΤΑΐτες

μεγάλου της παρελθόντος. Γι' αυτό το παρελθόν που πολεμάμε κι' εμείς σήμερα! Γι' αυτό το παρελθόν, έσκιζε τα νερά του

Σε γνωρίζω από την κόψη
Του σπαθιού της τρομερή
Σε γνωρίζω από την οψη
Που με διά μετράει τη γη.

Έκει μέσα κατοικούσε
Ντροπισμένη και σιωπηλή
Κι' ένα γεμάτο λυγρούσες
"Ελα πάλι να σου πω

Απ' τα κόκκαλα θγαλμένη
Τών Έλλήνων τα ιερά
Και σαν πρώτα άντρειωμένη
Χαίρε, ώ χαίρε Λευτεριά.

ΓΥΡΟ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΕΤΕΙΟ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΑΧΟΜΕΝΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ

Η μεγάλη Θρησκευτική και Έθνική επέτειος μας εύρίσκει και πάλιν με το όπλον ανά χείρας, δια την προάσπισιν των ιδίων αξιών, δια τας οποίας πρό 128 έτών ήγήθησαν, έπολέμησαν και ένίκησαν οι πατέρες μας.

Ο σημερινός έχθρος δέν αποθέλει μόνον εις κατάκτησιν των σωμάτων. Σκοπός του είναι ή όριστική έκρίζωσις της Φυλής και αυτός ο φόνος των ψυχών. Δι' αυτό καιεί τα σπίτια και τα σπαρτά, ξεθεμελιώνεται τα ρωμολέα χωριά μας.

Απάγει εις την δουλειάν τας γυναίκας και τα παιδιά, κτυπά την Φυλήν εις τας ρίζας της. Δι' αυτό πλαστογραφεί και διαστρεβλώνει την Ιστορίαν μας, ζητεί να διαγράψη την Έλλάδα όχι μόνον από τήν χάρτην, αλλά και από αυτήν την μνήμην των ανθρώπων.

Είνε αυτοί σκοποί προαιώνιαν φυλετικών έχθρών, εις τους οποίους δουλεύουν παράφρονες Έλληνες. Οικειοποιούται όνόματα Ηρώων του Εικοσιένα, οι παλούντες αναφανδόν εις τους Σλαύους τα Έθνικά έδάφη, οι βασανίζον-

τες μέχρι θανάτου τους Ιερείς, παραδούν τους μάρτυρας που έδωσαν την ζωήν των «για το Χριστού την Πίστι την αγία». Φονείς Έλλήνων και κοινολησταί, θεηλώνουν τους λόγους, τα φαράγγια, τας κορυφάς, που καθηγίασε το αίμα των παλληκαριών του Μπότσαρη, τού Άνδρούτσου, του Παπαφλέσσα.

Τα περήφανα βουνά μας δέν θά τους άνεχθούν πλέον επί πολύ.

Εις την 25ην Μαρτίου συμπυκνείται το νόημα της Ιστορίας μας.

Είνε ή μέσω άτρύτων αγώνων, άπειρων θυσιών διαρκής άάστασις προς το ένα και μέγα Ιδανικόν: την Έλευθερίαν. Και το μήνυμα της Έθνικής επέτειου είναι μήνυμα αισιοδοξίας και νίκης. Το έχαραξαν άνεξίτηλον εις τα λάβαρά μας οι εύάριθμοι άνδρες, οι όποιοι το πρωϊόν του Εύαγγελισμού έξεκίνησαν μόνον κατά μιας πανισχύρου Ατοκρατορίας και την κατέλαβον.

Έλευθερία ή θάνατος.
ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΓΟΣ
Άρχιστράτηγος

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΥ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΜΑΧΟΜΕΝΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Η 25η Μαρτίου 1949 γλυκοχαράζει σήμερα με το μειδιάμα της ΝΙΚΗΣ και της πραγματικής ΛΕΥΤΕΡΙΑΣ.

Της Λευτεριάς αυτής, που κερδίζετε σεΐς με την άκατάβλητη δύναμι της μεγάλης Έλληνικής σας ψυχής, ή οποία στον άπειρητικό όγκο των έχθρών της Φυλής, άντέταξε πάντοτε την άσύγκριτη ύπεροχή της στην ΠΙΣΤΙ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ.

Την πραγματική αυτή Λευτεριά, που εμείς μέσα στη σύγχυσι της έθνικής συμφοράς κάποτε υπορεί να παροξηνήσαμε.

δάχτυλα των ποδιών, να ριχτούν εναντίον εκείνων, που παίρνουν διαταγές από τις στέπες του Βορρά με συνωμοτικό τρόπο και με προδοτικό περιεχόμενο.

Εναντίον εκείνων, που για εύτελή ανταλλάγματα προσωπικά έγιναν δολλοί των Σλαύων και προσπάθησαν να παρασούρουν και άλλους, τίμιους Έλληνας, με ψεύτικες ύποσχέσεις και πλάνα κηρύγματα.

Εμείς, που το χρέος μας είναι διπλό, να πολεμήσωμε για την τιμή της Πατρίδος μας και να

νικήση. Όπως τότε, όπως τότε, από 3000 χρόνια.

τοίδα της την Ιερήνη της Έλλάδος.

Σήμερα επέτειον της με-

ΧΡ. ΑΘΑΝΙΤΗΣ

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΠΕΡΝΟΥΣΕ ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ...

— Κι' όπως γλυστρούσε το βαπόρι, μπροστά στα πόδια μας σχεδόν, το περασμένο Σάββατο το πρωί γεμάτο ΕΤΑΞίτες που ζητωκραύγαζαν και μιά καλούσαν κοντά τους στο δρόμο της τιμής, έτσι ξαφνικά θυμήθηκα και τόσες άλλες ίδιες χαρούμενες φωνές δικών μας στρατιωτών, καίκια, καράβια, σφυρίγματα πανηγυρικά, γυλιούς, μπαλάσκες, όπλα τραγουδι, δάκρυα, καθήκον, αγώνες, Έλληνικά βουνά, νίκες μεγάλες και τρανές, ειρήνη... Μιά ειρήνη όπως έμεις την θέλουμε, την πιστεύουμε και όπως και θα την κερδίσουμε.

Κι' ακόμα θυμήθηκα μιά «μάννα» που μιάς κίνησε με τα θερμά της λόγια τις πιο ευαίθετες χορδές μας, που μιάς έκαμε να κλάψουμε, να θυμηθούμε και να πλησιάσουμε ακόμη ποιο πολύ κοντά στην πατρίδα, έτσι που το σφιχταγκάλισμα να γίνεται γερό, αιώσιο και αδιάσπαστο. Όπως το στρείδι έπάνω στο βράχο.

— Κι' ακόμα ή σκέψι μου φτερούγισε μακριά, κι' έφτασε εκεί που σμίγει το άπυρο του χιονιού με το γαλανό του ουρανού μας, εκεί που τ' αδέρφια μας στεργιάζουν το έθνικό μας σπιτί. Και ποιο μακριά κατόπι, στα παλληκάρια του Δαβάκη, στο Πόγραδετς, στην Πίνδο, στην Κορυτσά, στους «Άγιους Σαραντά... Και μεσ' τα πρώτα της μνήμης χάραξε το 12-13, το Σαραντάπορο, Κιλίκις, ή Τζουμαγιά, κι' ακόμη πιο βαθεία έλαμψε το άστροποδόλο 1821!!

— Μιά Καλαμάτα με τους Μαυρομυχαλαίους δυο μέρες πιο μπροστά-βιασύνη προς την άθανασία- σηκώνει ψηλά το λάβαρο της λευτεριάς. Στις 23 Μαρτίου προύχοντες και προεστοί και όπλαρχηγοί εκεί στην πλατεία των «Άγιων Άποστόλων» όρκίζονται μπροστά σε Θεό και ανθρώπους, ή λευτεριά ή θάνατο.

Και αίμα και κόπος και θυσίες και βωμοί από κόκκαλα ήρωικών προγόνων και δάκρυα και πόνος, σπάταλα δόθηκαν απ' την Έλλάδα για τούτη τη λευτεριά.

Κι' από χρόνο σε χρόνο, γεννά με τη γενιά, μεγάλωνε ή πατρίδα κι' άγκάλιαζε καινούργια παιδιά της - όλόκληρες περιοχές - με καινούργιο αίμα και νέους αγώνες και νέες θυσίες. Θεσσαλία και Ήπειρος, Θράκη και Μακεδονία μας, ή Κρήτη και τα νησιά μας - παιδιά όρφανά - πάλι γνωρίζουν την ζεστασιά της μητρικής άγκάλιας.

Άκούραστα ανεβαίνει ή φυλή το δρόμο των δαφνοστεφανωμένων, γκρεμίζοντας στοιχειά, πατώντας γερά στα θεμέλια του

μεγάλου της παρελθόντος. Γι' αυτό το παρελθόν που πολεμάμε κι' έμεις σήμερα! Γι' αυτό το παρελθόν, έσκιζε τα νερά του νησιού μας το πρώινό του Σαββάτου κάποιο καράβι γεμάτο ΕΤΑΞίτες που ζητωκραύγαζαν και μιάς καλούσαν κοντά τους στο δρόμο της τιμής...

ΛΑΕΡΤ. ΔΟΥΒΟΓΙΑΝΝΗΣ
Λόχος Άσφαλείας

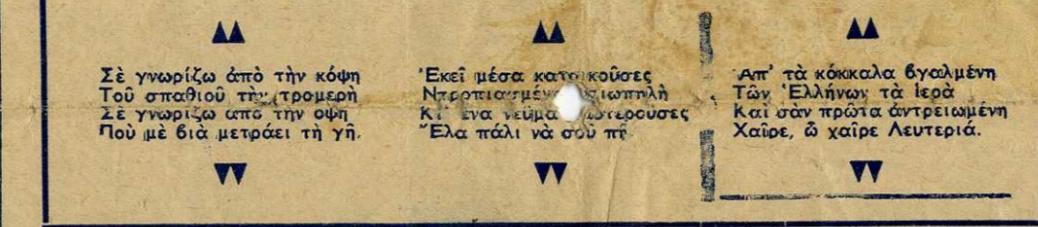
ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ ΚΑΝΑΔΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΛΑΦΕΩΣ ΕΠΕΣΚΕΦΘΗΣΑΝ ΤΟ ΤΑΓΜΑ ΜΑΣ

Την έπομένη της επίσκεψης της «Μάννας του Στρατιώτου» άφιχθησαν εις το Τάγμα μας οι κ.κ. Κων/τινος Γυφτάκης, και Γεώργιος Γριβάνης, εκπρόσωποι της Καναδικής Πρεσβείας. Τους ξένους, οι όποιοι προηγουμένως είχαν επισκεφθή το Β' Τάγμα, υπεδέχθη ο κ. Διοικητής μας, τους ώδηγησε δε έν συνεχεία εις την Λέσχην των Άξιωματικών, όπου παρετέθη γεύμα προς τιμήν των. Κατά την διάρκειαν του γεύματος ή χορωδία και ή όρχήστρα του Τάγματος με έκλεκτά τραγουδία άπέσπασαν τα συχαρητήρια των επισκεπτών. Έν τώ μεταξύ ή άφιξις των έγινε γνωστή εις τους άνδρας των Λόχων, οι όποιοι συνεκεντρώθησαν αυθορμητως έξα από την Λέσχην με πατριωτικό τραγουδία και ζητωκραυγές ύπερ των εκπροσώπων μιάς όργανώσεως της Καναδικής Δημοκρατίας, ή όποία από της κατοχής μέχρι σήμερα δεν έπαυσε να είνε ένας πολύτιμος σύμμαχος της Έλλάδος και να παρέχη άμεριστον την βοήθειάν της προς τον έλληνικόν λαόν. Προς τους στρατιώτας, οι όποιοι εξήγησαν επανειλημμένως νο ίδούν τους επισκέπτας μας, ώμίλησεν από τον έξώστην της Λέσχης ο κ. Γεώργιος Γριβάνης. Καθώς ανέφερε ύστερα από άπουσίαν 45 ετών εις τον Καναδά, έπωφελήθη της ευκαιρίας να επανέληθ και να περιοδεύσ την Έλλάδα, δια να άντιληφθή εκ του πλησίον την κατάσταση και να βεβαιωθή άν άληθειαι αι συκοφαντίαι των ξένων εις το έξωτερικόν. «Είδα πράγματι, μάς ειπε, ότι εις την χώρα αυτήν επικρατεί ή έλευθερία και ότι όσα λέγονται είνε προπαγάνδα των Σλαύων και άπάτη».

»Όσον άφορᾷ την Μακρόνσον, την όποιαν παρουσίασας άπρόσιτον στρατόπεδον, δε έφανταζόμην ποτέ ότι θα εύρεθω μέσα εις παρόμοιον πολιτι-

σμού, φιλοξενίαν, ένθουσιασμόν και πατριωτισμόν. Τόν όμηλιτην διέκοπταν τα χειροκροτήματα των νεοσυλλέκτων μας και το κοινόν αίτημά τους: «Όπλα θέλουμε». Με τον αυτόν ένθουσιασμόν ώμίλησε και ο κ. Γυφτάκης, μετά τον χαιρετισμόν του όποιου προσεφώλησε τους ξένους ο στρατιώτης Μενεμελής Χρήστος του Ιου Λόχου Έκπαιδεύσεως, έκφράσας δι' αυτών προς τον καναδικόν λαόν την ευγνωμοσύνην μας δια την ειλικρινή βοήθειάν του. Γούς έβεβαίωσε εκ μέρους των συναδέλφων του, ότι όπως όλόκληρον το έλληνικόν έθνος έτσι και οι στρατιώται της Μακρόνσου είνε άποφασισμένοι να αγωνισθόν με όλας τας δυνάμεις των, δια να υπερασπίσουν το ταγκόσιμον πνεύμα της Έλευθερίας και της δικαιοσύνης.

Είς την Λέσχην του Τάγματος ο κ. Γριβάνης, προ της άναχωρήσεώς των δια το Γ. Κ. Τ.Α., άπεχαίρησε τον κ. Διοικητήν και τους κ.κ. άξιωματικούς με τα εξής λόγια: «Είμαι ζωύττατα συγκινημένος. Έπιτρέπατέ μου να σας συχαρώ δια τας προσπάθειάς σας. Έπι-

ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΕΤΕΙΟ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΜΕΝΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

Το λαμπρό άστρο της Μεγάλης Γαλλικής Έπαναστάσεως του 1789 είχε πλέον σβύσει. Οι ίδεες και τα ιδανικά της για την άπελευθέρωση των Έθνοτήτων και την άποκατάστασή τους σε κράτη αυτοτελή και ανεξάρτητα και ή τεράστια προσπάθεια που κατέβαλε με τον Ναπολέοντα για την έπίτευξη των σκοπών της είχε πλέον συντριβή. Η χώρα που εγέννησε την Έλευθερία, ή τροφός αυτή της Έλευθερίας κατά τους νεώτερους χρόνους, ήταν πιά δυσημένη στα έρείπια και το πένθος.

Πικρό σκοτάδι σκέπασε τις εκτάσεις της ιστορικής Ήπειρου και το φάσμα του φεουδαρχικού Μεσαίωνα απλώνονταν απ' άκρη σ' άκρη άπειλητικά. Πουθενά στον έρξοντα δε φαινόταν άκτίνα φωτός και μόνο στις πρωτεύουσες των δύο «μεγάλων φυλακών» των λαών, στη Βιέννη και την Πετρούπολι, οι δεσποτικοί μονάρχαι συνέρχονταν και μελετούσαν κάθε λίγο τις μεθόδους δράσεως για την κατάπνιξη των έθνικών κινημάτων των υποδούλων λαών.

Ο άπαίσιος άπολυταρχισμός της Κεντρο-άνατολικής Εύρώπης έδινε χτυπήματα προς όλες τις κατευθύνσεις και είχε έπιβάλει τις θελήσεις του και στην ίδια τη Γαλλία παλινωρτώνοντας τους Βουρβόνους.

Τον όμηλιτην διέκοπταν τα χειροκροτήματα των νεοσυλλέκτων μας και το κοινόν αίτημά τους: «Όπλα θέλουμε». Με τον αυτόν ένθουσιασμόν ώμίλησε και ο κ. Γυφτάκης, μετά τον χαιρετισμόν του όποιου προσεφώλησε τους ξένους ο στρατιώτης Μενεμελής Χρήστος του Ιου Λόχου Έκπαιδεύσεως, έκφράσας δι' αυτών προς τον καναδικόν λαόν την ευγνωμοσύνην μας δια την ειλικρινή βοήθειάν του. Γούς έβεβαίωσε εκ μέρους των συναδέλφων του, ότι όπως όλόκληρον το έλληνικόν έθνος έτσι και οι στρατιώται της Μακρόνσου είνε άποφασισμένοι να αγωνισθόν με όλας τας δυνάμεις των, δια να υπερασπίσουν το ταγκόσιμον πνεύμα της Έλευθερίας και της δικαιοσύνης.

Είς την Λέσχην του Τάγματος ο κ. Γριβάνης, προ της άναχωρήσεώς των δια το Γ. Κ. Τ.Α., άπεχαίρησε τον κ. Διοικητήν και τους κ.κ. άξιωματικούς με τα εξής λόγια: «Είμαι ζωύττατα συγκινημένος. Έπιτρέπατέ μου να σας συχαρώ δια τας προσπάθειάς σας. Έπι-

πλής Συμμαχίας για ένσηλη έπέμβαση και εκεί, ή Άγγλία διαφώνησε και άπεσχίσθη, συγχρόνως δε άκούστηκε για πρώτη φορά στον Κόσμο ή φωνή της έλευθερας Άμερικής δια του στοματος του Προέδρου Μονρόε, ότι «οίσις δήποτε έπέμβασις της Εύρώπης θα έβρισκε αντιμετώπους τας Ήνωμένες Πολιτείας»!

Το γόητρο των άνελευθέρων συμμοχιών υπέστη ένα πλήγμα και τα σκοτά του ζοφερού όρίζοντος της Εύρώπης έμετριάσε μιά άμυδρή άνταύγεια, που άντανάκλωσε το φώς του Νέου Κόσμου. «Όμως σε λίγο το Εύρωπαϊκό στερέωμα κατηύγασε με φώς ή Μητέρα της Έλευθερίας και της Δημοκρατίας, που ο ήρωικός άγώνας και οι άπερίγραπτες σε αίμα θυσίες του λαού της έκαναν τις καρδιές των ανθρώπων στην Εύρώπη να σκιτρήσουν και τα μάτια όλων να στραφούν προς αυτή, την Έλλάδα, σαν χαρμόσυνη έλπίδα και παράδειγμα.

Το άγγελμα της Έλληνικής Έπαναστάσεως τον Μάρτιο του 21 κατεβουρήσε τους ήρωες και διπλωμάτες των Κρατών της Ή- Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΣΚΙΤΣΑ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

«Απ' το άομηνηνεύμα του Μακρυγιάννη» (Έκδοσις Ε. Τ. Βαγιονάκη)

Την ψυχή των ήρώων-αγωνιστών του 1821, την πίστι τους και την έξάρσί τους, την περιγράφει με μιά άπαράμιλλη δωρική λιτότητα ο Ρουμελιώτης Μακρυγιάννης. Στο παρακάτω άπόσπασμα άφηγείται ένα περιστατικό, που συνέβη άργότερα, την συνάντησί του δηλ. με τον Γάλλο ναύαρχο Δε-Ριγνύ στα 1825.

»Ήταν σ' αυτήνη την κατάστασιν από τον καιρόν του εμφύλιου πολέμου, όπου το κρατούσεν ο Πάνας Καλοκωρώνης. Ύστερα έκείνοι όπου μπήκαν εις τ' Ανάπλι να κυβερνήσουν ήταν κι' αυτήνοι όμοιοι με τους άλλους. Τέλος από αυτά ούτε νερό είχε μέσα, ούτε κανόνι εις τον τόπον του κι' αν έπαυσε τους Μύλους ο Μπραϊμης, κεντρικόν μέρος της θάλασσας και στεργιάς και πλήθος ζαιρέδες και πολεμοφόδια και νερό ποταμός, μπλοκάριζε και τ' Ανάπλι. Και εις την κατάστασιν όποιταν κάμετε την κρίση αν βαστούσε.

«... Δυνάμωσα την θέσιν των Μύλων να πολεμήσουμεν εκεί όσο να λιώσουμε. «Οτι αν μάς πάρη αυτήνη την θέσιν, πάγει και τ' Ανάπλι. «Οτι νερόν δεν είχε μέσα ούτε δράμι και τα κανόνια πεσμένα από τα λέτα.

»Άφου το δυνάμωσα, σε δυο ήμέρες ήρθε ο Κατζμυχιώλης με τους ανθρώπους μου, όπου μου πήρε, ήρθε κι' ο Κωσταντήμπεης Μαυρομυχιώλης μ' όλίγους κι' ο Ύψηλάντης με τους ανθρώπους του, όλους δεκαπέντε. Έκει όπουφικινα τις θέσεις εις τους Μύλους ήρθε ο Ντερνύς να με ίδη. Μου λέγει: «Τί κάνεις αυτού; — Του λέγω, είνε αδύνατες οι θέσεις κι' έμεις, όμως είνε δυνατός ο Θεός όπου μάς προστατεύει και θα δείξωμεν την τύχη μας σ' αυτές τις θέσεις τις αδύνατες. Κι' αν είμαστε όλιγοι εις το πλήθος του Μπραϊμη, παρηγοριόμαστε μ' έναν τρόπον, ότι ή τύχη μάς έχει τους Έλληνες πάντοτε όλίγους. «Οτι άρχή και τέλος, παλαίοθεν και ώς τώρα, όλα τα θερία πολεμούν να μάς φάνε και δεν μπορούνε τρώνε άπ' ο μάς και ι μ' ενει και ι μαγια. Και οι όλιγοι άποφασίζουν να πεθάνουν κι' όταν κάνουν αυτήνη την άπόφασιν, λίγες φορές χάνουν και ελλές κερδαίνουν. Η θέση όπου έμιασε σήμερα είνε τοιαύτη και θα ιδούμεν την τύχη μας οι αδύνατοι με τους δυνατούς. — Τρέ μπιέν, λέγει κι' αναχώρησε ο ναύαρχος».

Χ. ΠΕΡΔ.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1821 ΚΑΙ Η ΕΥΡΩΠΗ

Η άρχή των έθνοτήτων, το αναφαίρετο και ιερό αυτό δικαίωμα των λαών της Γης να αποτελούν ιδιαίτερο πολιτειακό οργανισμό μέσα στη διεθνή Κοινωνία και να είνε έλευθεροι και ανεξάρτητοι στη βούλησί τους, υπήρξε το άποτέλεσμα μιάς μακροαίωνα ιστορικής διαδρομής και πάλης. Άντονακλά το βαθύ σεβασμό των άλλων λαών προς το μόχθο και την εργασία, όχι μονάχα των ζωντανών ενός Έθνους, άλλα και αυτών που έχυσαν το αίμα τους ή κατηνάλωσαν τη ζωή τους για να δημιουργήσουν μιά έλευθερη και ώραία πατρίδα.

Η άρχή αυτή είνε όφειλόμενος σεβασμός προς τον πολιτισμό μιάς Φυλής προς τα ιδανικά της τις ευγενέστερες εκδηλώσεις της. Πρώτη ή Γαλλική Έπανάστασις του 1789 διεκήρυξε, κοντά σ' άλλα, το δικαίωμα αυτό και το ανέβασε σε μιά από τις θεμελιώδεις αρχές του διεθνούς δικαίου. Πολλές φορές όμως κάτω από

την πίστι του άναγωνισμού των μεγάλων δυνάμεων και μέσα στα διασταυρούμενα συμφέροντα των ισχυρών της Γης θυσιάστηκε ή άρχή των έθνοτήτων και κατεβλήθη προσπάθεια διεθνούς Ισορροπίας δυνάμεων εις βάρος της ανεξαρτησίας μικρών Κρατών.

Είνε μιά ιστορική αλήθεια, που πρέπει πάντα να μάς διδάσκη ότι στις περιπτώσεις αυτές ή ειρήνη του κόσμου δεν διατηρήθηκε πολύ χρονικό διάστημα, γιατί δεν στηρίχθηκε πάνω σε σταθερές και δικαίες βάσεις. Έπανάστασις και νέοι πόλεμοι ήταν τα θλιβερά επακόλουθα της παραγνωρίσεως αυτής της άρχης.

Μιά τέτοια κατάστασις πραγμάτων θέλησαν να έπιβάλουν στην Εύρώπη, ύστερα από την ήττα του Ναπολέοντος στο Βατερλώ, οι Ισχυροί της εποχής εκείνης, με δυο σοβαρά διπλωματικά γεγονότα: Το ένα ήταν ή υπογραφή της συνθήκης της Βιέννης το 1815. με την όποια καθωρίσθη το νέο έδα-

ΜΟΡΦΕΣ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ

Ο ΣΕΜΝΟΣ ΗΡΩΣ

1825. Ο τραχὺς Αἰγύπτιος, ὁ Ἴμπραήμ, σκορπῶν τὸν τρόμο καὶ τὸ θάνατο, ὅπου φυσήθη ἡ ἔγρια καὶ πολεμόχαρη πνοή του. Ἡ Ἐπαναστάσις λιγοθυμᾷ. Ὁ ἄτακτος στρατὸς τῶν ραγιαδῶν σκορπιζέται, περὶ τὰ τουφέκια, πολλοὶ προσκυνοῦν. Κανένας δὲν τολμᾷ νὰ βγῆ μπροστὰ στὴ λαίλαπα τῶν ἐκγυμνασμένων καὶ ὀργανωμένων κατὰ τὸ γαλλικὸ σύστημα τακτικῶν τοῦ μικροῦ Ναπολέοντος. Ὁ Γέροσ τοῦ Μοριά τραβιέται στὴ βουνοκορφὴ καὶ στὰ περάσματα, γιὰ νὰ ὀργανώσῃ τὸν κλεφτοπόλεμο. Καὶ μοναχὰ 350 διαλεχτοὶ πολεμιστὲς ἀποφασίζουν ν' ἀντισταθοῦν. Ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς βρίσκειται ὁ Δημήτριος Ὑψηλάντης. Μαζὶ του κ' ὁ ἀγνὸς στρατηγὸς Μακρυγιάννης κ' ὁ γενναῖος Κυριακούλης Μαυρομιχάλης. Ἐκεῖ στοὺς Μύλους τῆς Λέρης καρτεροῦν τ' ἀσκήρια τοῦ Ἴμπραήμ. Στὸν Ἀργολικὸ ἠαυλοχεῖ μιά μοῖρα γαλλικὸ στόλου μετὰ τὸ ναύαρχο Δεριγνύ. Ὁ ναύαρχος θαυμάζει τὸ θάρρος τῶν παλληκαριῶν, μὰ λυπάται τὰ νιάτα ποὺ θὰ πέσουν μάταια. Τὸ λέει στὸν Ὑψηλάντη κ' αὐτὸς τοῦ ἀπαντᾷ μετ' ἰσχυρῆς λιτότητας: «Τὸ καθήκον μας εἶνε νὰ πεθάνουμε». Μετὰ τὰ ξίφη ἀποκρούουν τὸν τακτικὸ στρατὸ τῶν Αἰγυπτίων σπαχίδων. Ὁ Ἴμπραήμ φεύγει ἀπὸ τὴ Ναυπλία καὶ τραβιέται πρὸς τὸ ἐσωτερικὸ τῆς Πελοποννήσου. Δέχτηκε μιά μικρὴ κ' ὁμῶς συμβολικὴν ἦττα, ποὺ ἐπαναλαμβάνεται στὰ Βέρβαινα, ὅσογο ἂν τελικὰ ὁ Ὑψηλάντης ἀναγκάστηκε νὰ ὑποκύψῃ στὴν ὑλικὴν ὑπεροχὴ καὶ κινδύνει νὰ αἰχμαλωτισθῆ. Ἡ παγκόσμια κοινὴ Γνώμη, ποὺ με σφιγμένες ἀνσπνοὲς παρακολουθοῦσε τὸ ξεψύχισμα τῆς Ἐπαναστάσεως, ξέσπασε τώρα σὲ παραλήρημα ἐνθουσιασμοῦ. Τ' ὄνομα τοῦ Ὑψηλάντη ἦκε στὰ φερέα τῆς Δόξας. Στὴς Ἠνωμένες Πολιτεῖες πῆλξ Ἀμερικῆς, μὲ πολλοὶα, μὸλις χτισμένη, παίρνει τ' ὄνομα: Ὑψηλάντη.

Ὑποστήριξε, μ' ὄλο τοῦ αὐτοῦ, μαθημένοι στὸν μικροπολιτικὸ φατριασμὸ, δὲν τὸν ἐβλεπαν καὶ μὲ τὸσο καλὸ μάτι, καθὼς καὶ Ἰλόκληρη τὴ Φιλικὴ Ἐταιρεία. Ὁ Δημήτριος ὁμῶς εἶχε κατεβῆ, γιὰ νὰ πολεμήσῃ γιὰ τὴν ἑλληνικὴ ἐλευθερία, κ' ὄχι ν' ἀνακατεθῆ σὲ κομματισμούς κ' ἐμφύλιες ἐρίδες. Γι' αὐτὸ, μ' ὄλο ποὺ τοῦλειπαν τὰ σωματικὰ χαρίσματα τοῦ πολεμάρχου, γιατί ἦτανε κοντὺς, καχεκτικὸς καὶ φαλακρός, ἔλαθε μέρος στὴς πρώτες-πρώτες μάχες τοῦ Ἀγώνος. Διευθύνει τὴν πολιορκίαν τῆς Τριπόλεως, ὑπερασπίζε. τὸν Κορινθιακὸ Κόλπο, ἐξασπλεῖ τὴν ἐφοδο κατὰ τοῦ Ναυπλίου καὶ ἐκδιάζει τὴν πτόση τοῦ Ἀκροκορινθίου. Παντοῦ μοιράζεται με τοὺς στρατιώτες του τὴς πτόη σκληρῆς κακουχίας, αὐτὸς, τὸ καλομαθημένον πριγκιπόπουλο, καὶ μέσα στὴν ἀντάρα τῶν μαχῶν δείχνει ἀπροσδόκητον ἠρωισμό καὶ τόλμη, ποὺ τὸν ἐπιβάλλουν σ' ὄλους τοὺς

Ἐλληνες. Τὸ 1822 τὸν ἀναγορεύουν πρόεδρο τοῦ Βουλευτικοῦ. Μαζὶ με τοὺς Κολοκοτρωναίους τσακίζουν τὸ Δράμαλη στὰ Δερβενάκια. Βλέποντας ὁμῶς πὼς οἱ δυὸ θανάσιμες, κατὰ τὴ γνώμη του, πηγὲς τῆς Ἑλλάδας, δηλ. τὰ ἐξωτερικὰ δάνεια καὶ οἱ ἐσωτερικοὶ ἀλληλοσπαραγμοί, ἀχρηστεύουν τὸ ἔργο τοῦ Ἀγώνος, καὶ μὴν μπορώντας ὁ ἴδιος νὰ λάβῃ ποτὲ μέρος στὸ ἀλληλοφάγωμα, ἀποσύρεται πικραμένος ἀπὸ τὴν ἐπαναστατικὴ σκηνή. Καὶ μοναχὰ ἡ ἰαχὴ τοῦ Ἴμπραήμ τὸν κἀνει νὰ γυμνώσῃ πάλι τὸ σπαθί του. Μὰ τί μπορεῖ ἓνας ἄνθρωπος με λίγα παλληκάρια νὰ κάμῃ τέτοιες ἄρες; Ἡ κατάστασις χειροτερεύει. Στὴν ἀπελπισία τους οἱ ἡγέτες τῶν Ἑλλήνων θέτουν ὑπὸ τὴν ἀποκλειστικὴν προστασίαν τῆς Ἀγγλίας τὴ χώρα, γιὰ νὰ ἐκβιάσῃ τὴ θρονοδοκίαν σ' ἐπέμβασι ἐνεργῶ. Ὅμως ὁ Δημήτριος με τὴν ἀκαμπτη ἠθικὴ καὶ πατριωτικὴ συνείδησι, με τὰ ἀπόλυτα ἐθνικὰ καὶ πολιτικὰ κριτήρια, ἀποδοκιμάζει φανερὰ μιά τέτοια ἐνέργεια. Ἡ Συνέλευσις τῆς Ἐπιδαύρου χαρακτηρίζει τὴν στάση του ἀντεθνικὴ, τοῦ ἀφαίρει κάθε ὑπόρηγην, καὶ ποὺ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ὁ Μπαλζάκ ἐντύνητο πολυτελέστατα καὶ δαπανοῦσε πάντα ἀφειδῶς. Μιά μέρα ἔλεγε: — Τὸ μπαστοῦνί μου με τὴν λαβὴ ἀπὸ πολυτίμους λίθους καὶ τὸ στέμμα ἀπὸ ἀδάμαντας, τὰ γυαλιὰ μου ποὺ κατεσκευάσθησαν ἀπὸ τὸν ὀπτικὸν τοῦ Ἀστεροσκοπεῖου, τὰ χρυσὰ κουμπιὰ στὸ μπλέ μου σακάκι, ὄλα αὐτὰ κάνουν τὸ Παρίσι νὰ μιλήγῃ πολὺ γιὰ μένα κ' αὐτὸ με δισακεδάζει.

Ὁ Ἄντερσεν, ὁ περίφημος Δανὸς συγγραφεὺς τῶν ἀθανάτων παραμυθιῶν, δὲν ἔβιδε τὸσον μεγάλῃ σπουδαιότητα στὰ κέρδη ἀπὸ τὰ φιλολογικὰ του ἔργα, ὅσον εἰς τὴν φήμη. Ἡθελε νὰ τὸν ἐπαινοῦν καὶ νὰ τὸν θαυμάζουν. — Μόνον ὁ θαυμασμὸς, μετὸν ὁποῖον με περιβάλλουν, ἔλεγε, με κάνει νὰ εἶμαι εὐτυχεῖς. Καὶ ἐὰν ὁ θαυμασμὸς πρὸς ἐμὲ ἦταν γενικὸς, ἀλλ' ἐν μέσῳ τοῦ θαυμασμοῦ ὑπῆρχε ἓνας καὶ μόνον ἄνθρωπος, ἔστω καὶ ὁ πτό ἀνάξιος λόγου, ποὺ θὰ με κατέκρινε, αὐτὸ καὶ μόνον θὰ με ἔκανε δυστυχῆ!

Μιά ἡμέρα ὁ ἀρχισυντάκτης τῶν «Τάιμς», θέλων νὰ φέρῃ σὲ δύσκολη θέσι τὸν Χουαίτλυ, ἰδρυτὴν καὶ διευθυντὴν τῶν ὀμῶν νῦν κατ' ἀσπληθῶν τοῦ Λονδίνου, τοῦ εἶπε: — Κύριε Χουαίτλυ, λένε ὅτι μπορεῖτε νὰ προμηθεύσῃσι οἰονδήποτε πρᾶγμα. Εἶνε ἀλήθεια αὐτὸ; — Καὶ βέβαια εἶνε ἀλήθεια, κύριε. Τί πρᾶγμα θέλετε; — Ἐνα ἔλεφαντα! — Ὅα τὸν ἔχετε ἀπόψε.

Τὸ βράδυ ὁ δημοσιογράφος, ὁ ὁποῖος εἶχε στοιχηματίσει ὅτι ὁ Χουαίτλυ θὰ ἐδυσκολευέτο νὰ ἐκτέλεσῃ τὴν παραγγελίαν του, ἐρέθη αὐτὸς, ἀπεναντίας, σὶ δύσκολο θέσι, ὅταν ἡ ὑπρετρία του τὸν εἰδοποίησεν ὅτι τοῦ ἐστάλη ἓνας ἔλεφος. τὸν ὁποῖον ὄφειλε νὰ παραλάβῃ. Ἡναγκάσθη κατόπιν αὐτοῦ νὰ παρακαλέσῃ τὸν Χουαίτλυ νὰ πάρῃ πίσῶ τὸν ἔλεφαντα.

φανημένο πολεμιστῆ. Ὅταν κατέθηκε ὁ Καποδίστριας, τότε διώοισε στρατάρχῃ τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, ποὺ ἔπρεπε νὰ τὴν ἐκκαθαρίσῃ ἀπὸ τὴς τουρκικῆς ὀρδῆς. Δίνει σειρά νικηφόρων μαχῶν, ποὺ ἐπισφραγίζονται ἀπὸ τὸ θρίαμβο τῆς Πέτρας, ὅπου με 3 χιλ. στρατὸ νικά 7 χιλιάδες Τούρκους. Ἐτοῖ ἡ Μεγάλῃ Ἐπαναστάσις, ἀρχιμημένη τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1821 στὴ Βλαχία ἀπὸ τὸν Ἀλέξανδρο, τελείωσε τὸ Σεπτέμβριο τοῦ 1829 στὴ Βιοιωτία μετὸν Δημήτριον Ὑψηλάντη, ποὺ ἔριξε τὸν τελευταῖο πυροβολισμό. Χωρὶς νὰ νῆ ἀπλή σύμπτωσι, τὸ γεγονός αὐτὸ, σοφὰ πλεγμένο ἀπὸ τὴν οἰ-

ΘΕΑΤΡΟ - ΤΕΧΝΗ - ΕΠΙΣΤΗΜΗ

ΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΣΟΛΩΜΟ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Γ. ΚΟΥΚΟΥ

Τὴς μέρες αὐτές, περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλῃ φορᾶ, ὁ νοῦς μου ξαναγυρίζει στὸν ἔθνικὸ μας ποιητῆ, τὸ Σολωμό, ξαναγυρίζει εὐλοδικᾶ στὴ μνήμη καὶ τὸ ἔργο ἐκεῖνου, ποὺ στάθηκε τόσο ἐκλεκτὸς, ὥστε ὁ ἱερὸς ἀγὼνας τοῦ ἔθνους μας νὰ βρεῖ στὸ πρόσωπό του, τὸν πτό ἀξίον ἡμῆτη — τὸν ἡμῆτη τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῶν Ἐλευθέρων Πολιορκημένων.

σολόγγι, εἶνε μιά παρατήρησι γιὰ τὴ σύνθεσι καὶ τὸ πνεῦμα τῶν Ἐλευθέρων Πολιορκημένων. Κι' ὁμῶς, δὲν μπορεῖ νὰ προσπαρήσει αὐτὲς τὴς γραμμῆς χωρὶς νὰ σκεφτεῖ τὸν σημερινὸν ἀγὼνα ποὺ ἔκανε καὶ συνεχίζει αὐτὸς ὁ μικρὸς τόπος, ἡ Φυλὴ μας, ἐνάντια σὲ τὸσους σιδερένιους κύκλους. — ἀγῶνα ποὺ ὅμοιον δὲν γνωρίσαμε ποτὲ, μοναδικὸν, ποὺ καταξιώνει ἀκόμη μιά φορᾶ, ὅπως καὶ χτές, ἀπᾶς ἀπὸ τότε ποὺ ὑπάρχει ἱστορικὴ μνήμη τῆς Μεγάλης Ὀυσίης: ὅτι ἐννοια τῆς Ἐλευθερίας, γεννήθηκε κ' ἀντρεῖσθηκε ἀπ' τὰ ἱερὰ κόκκαλα τῶν Ἑλλήνων, ἐμεῖς τὴν ὑψώσαμε σὲ ἰδέα, ἐμεῖς, σὰν ἀπόστολοι τῶν Ἐθνῶν — τὴ φέρουμε στὰ πέρατα τοῦ κόσμου... Εἶνε ἀλήθεια ὅτι ἡ γενιά τοῦ μεσοπο-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ-ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΑΡΙΣΤ. ΒΑΛΛΑΩΡΙΤΗ

Μὲ μιάς ἀνοίγει ὁ οὐρανός, τὰ σύγνεφα μεριάζουν, οἱ κόσμοι ἀμείναινε βουβαί, παράλυτοι κοιτάζουν. Μιά φλόγα ἀστράφτει... ἀκούονται ψαλλμοὶ καὶ μελωδία... Πετὰς ἐν ἄστρο... στοματὰ ἐμπρός εἰς τὴ Μαρία... «Χαίρει, τῆς λέγει, ἀειπαύρθε, εὐλογημένη, χαίρει! Ὁ Κύριός μου εἶνε με σέ. Χαίρει, Μαρία, χαίρει!»

Ἐπέρασαν χρόνοι πολλοί... Μιά μέρα σὰν ἐκεῖνη ἀστράφτει πάλι ὁ οὐρανός... Στὴν ἔρημ τῆς κλίνας λησιμονημένη, ὀλαρφανῃ, χλωμῇ κ' ἀπελπισμένη, μιά κόρη πάντα τίρεται, στενάζει, ἄλυσωμένη. Τὰ σίδερα εἶνε ἀτάραγα, σκατὰν ὀλόγυρα τῆς. Τὰ καταφρόνια, ἡ δυστυχία, σείτουν τὰ κόκκαλά τῆς.

Τρέμει με μιάς ἡ φυλακὴ καὶ διάπλατῃ ἡ θυρίδα φέγγει κ' ἄφινει καὶ περὰ ἐν' ἄστρο μίαν ἀχτίδα. Ὁ Ἄγγελος ἐστάθηκε, διπλώνει τὰ φτερά του... «Ἐῦπνα, παράνο, μὴ φοβοῦ, χαίρει, Παρθένη, χαίρει. Ὁ Κύριός μου εἶνε με σέ, Ἑλλάς ἀνάστα, χαίρει».

Οἱ χρόνοι φεύγουν, πετοῦν καὶ πάντα ἐκεῖνη ἡ μέρα εἶνε γυμνὸς ἐκεῖ ψηλὰ νὰ λάμψῃ στὸν αἰθέρα μ' ὄλα τὰ κόλλητ' οὐρανοῦ. Στολίζεται ὀλη ἡ Φύσι με χίλι, μύρια λούλουδα, γιὰ νὰ τὴ χαιρετήσῃ. Γιортάστε τὴν, γιортάστε τὴν. Καθεῖς ἄς μεταλάβῃ ἀπὸ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ! Καὶ σεῖς καὶ οἱ σὶ οἱ σκαλοβοῖ ὅσοι τὴ βαφῆν στὴ καρδιά νὰ φέρετε φοβάστε Ἄφωρῶν μένοι νάστε!

σο ἴσως ἦταν ὁ ἔποχῃ του... Μὰ τοῦτο, ἀκριβῶς, εἶνε τὸ γνῶρισμα τοῦ πραγματικὰ μετὰ τοῦ Ποιητῆ; τὰ ποιήματά του, χωρὶς νὰ μπορεῖ νὰ τὸ τελειώσῃ, καὶ νὰ ἐκφράσῃ τὸ πᾶν καὶ ν' ἀπευθύνεται στὸ ἄπειρο, στοὺς καιροὺς ποὺ θάρβουν.

λέμου, σκεδὸν τὸν εἶχε ἐρνηθεῖ. Ἦταν γαλήνια ἡ ἔποχῃ κ' ὁ κόσμος εἶχε βαρεθεῖ τὴς μεγάλης ἰδέας... Ἐξαργῶντο προχέρι τὴν ἡσυχὴ ζωῶλα του με κάλπικα νομισματα καὶ λάτρευε ἄλλοτρίους θεούς...

Δὲν ἔχει κανεῖς παρὰ νὰ διαβάσει τοὺς στιχοσμοῦς του γιὰ τὸν Ἐλευθέρων Πολιορκημένων — τὸ μεγαλόπνοο αὐτὸ ποῆμα ποὺ τὸν βασάνισε σ' ὀλη τὴ ζωῆ του, χωρὶς νὰ μπορεῖ νὰ τὸ τελειώσῃ — γιὰ νὰ δει ὅσο βαθεῖα ἀγάπησε κ' ἔνοιωσε πρὸν τὸ ἔλα καὶ πᾶν ἀπ' ἄλα, τὴν Ἑλλάδα, ὄχι πᾶν σὰν Παρθένο, ὄχι μόνον σὰν ἰδέα, ἀλλὰ σὰν ὀπτη καὶ ζεστὴ πραγματικότητα, ταυτίζοντας αὐτὲς τὴς ἐννοιας μὲ καὶ τὸ αἰσιοπτικότερο καὶ τὸ ὑψηλότερο περιεχόμενο τῆς ἀληθινῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, εἶνε ἡ Πατρίδα καὶ ἡ Πίστις.

Μὰ ἦρε ὁ πόλεμος... Κι' ἡ γενιά τοῦ 1940 κ' ἔδᾶθε, ποὺ χρόνια τώρα ἀξιοποιεῖ τὰ μεγάλα ἰδανικὰ τῆς Φυλῆς κ' ἐπαληθεῖ τὴν ἱστορίαν μας, γιὰ λογοριασμὸ δικὸ τῆς καὶ γιὰ λογοριασμὸ ὄλο τοῦ πολιτιστικοῦ κόσμου, εὐλοδικᾶ, ξαναγυρίζει στὸ Σολωμό, ὄχι μόνον γιὰ τὴν τελειότητα τῶν στίχων του, ὄχι μόνον γιὰ τὸ μετὰ ἐδᾶσε τὴν ἔθνικὴν μας γλώσσα, ἀλλὰ γιὰ τὴν ἀτάκην στὴν ποίησι τὸν τόσο Ἑλληνας καὶ μόνον, ἀγάπησε τόσο τὴν Ἑλλάδα, τοὺς ἀγῶνας καὶ τὴς δυστίες τῆς, τὴ μαρτυρικὴ τῆς δόξα καὶ τὸν μεγάλο τῆς προσημο, ὥστε νὰ τὴν νοιώσει σὰ σκεῖος κάθε Μεγάλου κ' Ἀληθινοῦ.

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 21 ΚΑΙ Η ΕΥΡΩΠΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τερνικῆ. Ὁ θρίαμβος τῆς ἱερῆς Συμμαχίας φαινόταν ἐξησφαλισμένος γιὰ πολὺν καιρὸ καὶ οἱ ἡγεμόνες ἦταν ἀποφασισμένοι νὰ τιμαρῶνουν κάθε ἀποστάτη, Ἡ παρραγωγῆσις τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐθνοτήτων δὲν ἄργησε νὰ προκαλέσῃ ἰσχυρῆς ἀντιδράσεις. Οἱ Λαοὶ τῆς Εὐρώπης ἐπαναστατοῦν ὁ ἓνας μετὰ τὸν ἄλλον. Οἱ ἐπαναστάσεις καταστέλλονται ἀμεσῶς. Κι' ἡ Ἑλλάδα δὲν εἶνε ἀμέτοχη στὸν ἀγῶνα αὐτὸν. Ὁ μικρὸς μὰ περιούσιος Λαὸς μας, ποὺ ἡ ἀγάπη του γιὰ τὴν ἀνθρώπινῃ ἐλευθερία τὸν ὀδήγησε στὴν ἔνοπλη πάλη κατὰ τὸν κατακτητὸ ἀπὸ τὴν ἐπομένῃ ἡμέρα τῆς σκλαβιάς, βρήκε καὶ πάλι τὴν εὐκαιρία νὰ μῆ στὴν πρωτοπορία τῶν εἰρωπαϊκῶν Λαῶν καὶ νὰ δώσῃ τὸ σύνθημα τοῦ ἀγῶνα γιὰ τὴν ἀπόδοσι δικαιοσύνης στὰ ὑπόδουλα ἔθνη. Εἶχε προηγηθῆ τὸ σάλπισμα τοῦ ἐθνομάρτυρος Φερραίου, ποὺ συνεκίνησε βαθεῖα τὸν ὑπόδουλο Ἑλληνισμό καὶ καλοῦσε σὲ συναγεμῶν τὴς πνευματικῆς καὶ ὑλικῆς δυνάμεις τοῦ ἔθνους. Λίγους μῆνες μετὰ τὴς μεγάλης αὐτῆς συνθήκης ἱδρυέτο ἡ Φιλικὴ Ἐταιρεία τὸ 1816. Ἐτοῖ οἱ πρόγονοὶ μας ἔβαλαν τὴς βάσεις γιὰ τὴν πραγματοποιήσι τῆς ἔθνικῆς μας ἀνεξαρτησίας καὶ προετοίμασαν τὸ πτότο πλήγμα κατὰ τοῦ ἔργου τοῦ συνεδρίου τῆς Βιέννης καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ἱερῆς Συμμαχίας, παρὰ τὴ θέλησι τῶν ἰσχυρῶν τῆς Γῆς.

αἷμα πολὺ γιὰ τὴν ἀνάκτησι τῆς ἔθνικῆς μας ἐλευθερίας. Τῆς ἐλευθερίας ποὺ ξεπήδησε ἀπὸ τὰ κείρα κάκκαλα τῶν ἠρώων τῆς Ἐπαναστάσεως, ἀπὸ τὴς φοβερῆς συγκρούσεως καὶ τὴς τιτανομαχίης τοὺς ἐναντίον κατὰ πολὺ ὑπερτέρον δύναμεων μιάς κραταιᾶς Αὐτοκρατορίας.

Καὶ τὸ θαῦμα ἔγινε στὴ μικρὴ αὐτὴ γωνία τῆς Γῆς! Ἡ Ἑλλάδα ἀπέτελεσε τὸ πτότο ἀνεξάρτητο χριστιανικὸ Κράτος τῆς Βαλκανικῆς. Τὸ πτότο Κράτος, ποὺ ἱδρύθηκε στὴν Εὐρώπη με δάσι τὴν ἀρχὴ τῶν ἐθνοτήτων. Ἡ νίκη τῆς Ἑλλάδος ἐσήμανε τὴν ἀπαρχὴ ἀποφασιστικῶν γεγομένων στὴν Εὐρώπη, Ἐσήμανε τὸν θάνατο τῆς ἱερῆς Συμμαχίας καὶ τὴν κατᾶλυσι τῶν ἀπολυταρχίων. Δημιούργησε δλόκληρο κύμα ἐπαναστάσεων καὶ ἐνεβάρρυνε τοὺς ἄλλους ὑπόδουλους Λαοὺς νὰ ζητήσουν κ' αὐτοὶ τὴν ἔθνικὴ τους ἀνεξαρτησία. Τὸν Αὐγουστο 1830 τὸ Βέλγιο ἐπαναστατεῖ κατὰ τῶν Ὀλλανδῶν, γιὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν του. Στὴν Κεντρικὴ Ἰταλία τὰ ὑποτελῆ Βασίλεια ἐξεγείρονται τὸ 1831 γιὰ νὰ τερματίσουν τὴν κηδεμονία τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Αὐλῆς τῶν Ἀψβούργων. Ἡ Πολωνία τὸ 1830 ζητεῖ νὰ καταλύσῃ τὸ νόθο καθεστὼς ποὺ τῆς ἐπέβαλε ἡ συνθήκη τῆς Βιέννης.

Ἡ γαλιανὴ χώρα μας πάλι εἶχε τὸ θάρρος νὰ ὀρθώσῃ τὸ αἰσωδεμένο κορμί τῆς κατὰ τῆς ἰσχυρῆς διπλωματίας. Στάθηκε τότε φωτεινὸς φάρος πάνω ἀπ' τὰ σκοτάδια τῶν ἔθνῶν. Ἐδᾶσε καινοῦ γιὰ ὄρησι στὴ διαμόρφωσι μιάς νέας Εὐρώπης. Βροντοφώνησε στὸν κόσμο ὅτι ἡ ἀποστολή τῆς δὲν περιορίζεται στὰ στενὰ ἑλληνικὰ σύνορα, ἀλλὰ εἶνε διεθνῆς, πανανθρώπινῃ, ἐκπολιτιστικὴ ἀποστολή, προωρισμένη νὰ ὀδηγή τὸς Λαοὺς καὶ νὰ κατευθύνῃ τὴν πορεία τοῦ ὀρημτικοῦ χειμάρρου, ποὺ λέγεται ἀνθρωπότητα.

Χρειασθήκαν ἀγῶνες μιάς δλόκληρης δεκαετίας περίπου γιὰ νὰ ἀναγνωρισθῆ ἡ ἀνεξαρτησία τοῦ ἔθνους μας. Χρειασθήκε νὰ χυθῆ

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΗΣ ΚΑΝΑΔ. ΠΕΡΙΟΛΛΗΨΕΩΣ ΣΤΟ ΤΑΓΜΑ ΜΑΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τελείται ἐδᾶ ἔργον ἀνθρώπινον, ἔργον ἑλληνικόν. Καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐγεννήθη ἡ ἐλευθερία, ὑπάρχει ἐλευθερία. Ὁ πολιτισμὸς τῆς δὲν διεδόθη εἰς ὄλοκληρον τὸν κόσμο μετὰ ὄπλα, παρὰ διὰ τῆς ἀνωτεροτήτος του. Εἰς μίαν βιβλιοθήκην τοῦ

τὸ θάρρος νὰ ὀρθώσῃ τὸ αἰσωδεμένο κορμί τῆς κατὰ τῆς ἰσχυρῆς διπλωματίας. Στάθηκε τότε φωτεινὸς φάρος πάνω ἀπ' τὰ σκοτάδια τῶν ἔθνῶν. Ἐδᾶσε καινοῦ γιὰ ὄρησι στὴ διαμόρφωσι μιάς νέας Εὐρώπης. Βροντοφώνησε στὸν κόσμο ὅτι ἡ ἀποστολή τῆς δὲν περιορίζεται στὰ στενὰ ἑλληνικὰ σύνορα, ἀλλὰ εἶνε διεθνῆς, πανανθρώπινῃ, ἐκπολιτιστικὴ ἀποστολή, προωρισμένη νὰ ὀδηγή τὸς Λαοὺς καὶ νὰ κατευθύνῃ τὴν πορεία τοῦ ὀρημτικοῦ χειμάρρου, ποὺ λέγεται ἀνθρωπότητα. Καὶ ἡ ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται, ὅταν ὑπάρχει ἱστορικὴ συνέχεια καὶ συνέπεια στὴ ζωὴ ἐνός Λαοῦ. Ἡ ἀγία αὐτὴ μέρα τῆς λευτεριάς, ἡ δοξασιμένη ἀφετηρία τῆς νεώτερης καὶ σύγχρονης ἱστορίας μας βρίσκει πάλι τὸν Λαὸν μας ν' ἀγωνίζεται γιὰ ἰδανικὰ καὶ εἰλικρινῆ ἀσπληθῆ πᾶν ὅσον κόσμου. Ἐπὶ μαρτυρικὴ Φυλὴ μας, πιστῆ στὴν ἠρωικὴ παράδοσι τῆς τριχιλιχρόνης ἱστορίας τῆς καὶ τῆς πρόσφατης γενιάς τοῦ 21, πρωτοπόρο στὴ νέα ἀταυροφῶριαν τῶν Λαῶν γιὰ τὴν ἀπαλλαγὴ τοῦ Κόσμου ἀπὸ τὸ νέο ἐφιάλτη καὶ τὸ βροχινὰ τῆς βίας καὶ τοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ. Βρίσκει ἠνωμένο τὸ ἔθνος νὰ πολεμῇ γιὰ τὸ διαπρόρησι τῆς ἐ-

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙ ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΜΑΣ

ΚΑΘΕ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΑΓΩΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Όταν οι λαοί βγήκαν από το πρώτο χάος, υπόταξαν τη ζωή και τη δράση τους σε συστήματα πειθαρχίας, υπαγόμενα από τη σκληρή Αναγκαιότητα. Συγκροτήθηκαν, σε Κρατή και πρόκοψαν, πέθαναν ή επεζησαν στους αιώνες, σύμφωνα με τη ζωτικότητα και τη νοστροπία τους, που καθώρισε και τη μορφή της πολιτειακής τους συγκροτήσεως.

Η Ιστορία με το μακρινό και σοφό αγναντεμά της διδάσκει και πειθεί και τον πιο κακοπιστό, πως όσοι λαοί δημιούργησαν πολιτισμό ήταν άργαλιωμένοι σε πολιτεύματα, σπουδαιότεροι σε ελευθερία, όπου δηλ. το άτομο ήταν ελεύθερο κ' είχε συνείδηση αυτής της ελευθερίας του, ανταλλάζοντας με χαρά τα δικαιώματα με τις υποχρεώσεις του. Αντίθετα λαοί, που από φυσική τους ήταν ή από ανάγκη έγιναν ναυαλικοί και χαυνοί και γι' αυτό κυβερνήθηκαν με το θούρδουλα, δεν καταφεραν ν' αφήσουν ούτε το πιο θαιμπό αχναρι του διάβα τους κ' είναι σά να μην υπήρξαν ποτέ. Κι' άλλοι πάλι σκόρπισαν κάποιο θιαστικό αχτιούσουλμα, για να σηστούν παρτοτείνά, μόλις έχασαν το πιο πολυτιμο αγαθό, την Ελευθερία.

Παραδειγμα ζωντανό αυτής της αλήθειας προβάλλει η Ελλάδα. Αν άστραψε το θάμα της και φώτισε τους ανθρώπους, αν η φωτιά της εξουτέλισε τους κακούς ανέμους της τυραννίας και τ' όνομα της και το χωμά της είναι παγκοσμιο προσκήνιο, αυτό δεν έχει άλλη αιτία, παρά το πως ο εξαισιος κι' ανήσυχος αυτός λαός κραδαίνεται από τη μανία της Ελευθερίας και με την ξαστερία του νού και τη λευεντία της καρδιάς του θεμελιώσε τον αγεραστο νού της Δημοκρατίας.

Η κάθε επιτυχία όμως είναι το τέρμα ενός αγώνα. Γι' αυτό χρειάστηκε να βαφούν κόκκινα από το αίμα των Ελλήνων τα φτωχά χόρτα τούτης της γής, ώπου να ξεδιπλώση τα φτερά της η Ελευθερία. Κι' ακόμα πιο πολύς πόνος και μόχθος κράτησαν στους ώμους τους τη βαρεία κ' εύγενική κληρονομία. Στις κρίσιμες ώρες της μίρας του Κόσμου, όταν η βαρβαρότητα χτυπά με το τσεκούρι της τη χρυσόπορτα του Πολιτισμού κι' η απελπισία γονατίζει ανέλεπτη στα στήθη των ανθρώπων, τότε έρχεται η Ελλάδα να σαλλήσει θάρρος κ' ελπίδα, να ξυπνήση τους κοιμισμένους χτύπους της καρδιάς της Οικουμένης μεταγγίζοντας της αιμα απ' την καρδιά των παιδιών της.

Αλλιώς οι άνθρωποι δε θάχαν όχι τη χαρά, μά ούτε και την έννοια της Ελευθερίας και της Δημοκρατίας.

Ο ΑΛΛΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥ

“ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥ,”

Χάιδου μ',

Τόμου κι' ξιμιρών' ταχιά τενοια μέρα μαρές, θά σι γράφου κάτ' του ούπιδου μ' αείδι στουτιά κανιά δουλά, μ' αείδι κι' του κατάλαβις.

Θ' μάσι ούρ πιρδικούλα μ' πρίν απ' τούν πόλιμου τότνις, απ' τ' μαστάν κ' οι δυό μας σι μ' αείδι κι' σι ίρουτουδουλιές κι' μ' είχ βαρέσ' ού έρωτας κατακούτ'λα; “Η-τωνα σαν κι' του ταχιά απ' σι πη-

μπάρμπα σ' θίρα κι' χτυπούσασι τα παλαμάκια απ' τ' χαρά σας, κ' ίγώ απ' ήμουν φάτσα κι' στικόμουν, βαρούσα κ' ίγώ παλαμάκια μ' έρχομαι που κουκκίνισαν τα χέρια μ'. “Απ' τ' χαρά μ' κι' απ' του μ' αείδι μ' να μη γδής, μά ίσθ χαμπέρ' διέν έπιρνις.

Ταχιά πάλι θά γιέν παρέλασ'. Γι' απήγου, τρουγουνούλα μ', σ' έστειλας τ' αϊ-προχτές καναμπόσις δραχμούλις να κατέβς στ' ν' Αθήνα ταχιά τ' Βαγγιλισμού κι' να μ' γράψις του τί είδης κι' τί άκσις.

Σι γλυκουσιαπάζουμι κι' πουλλά τα έτ'

Μήτρος Τυρουγαλόπουλος

Υ.Γ.— Στ' Βαγγιλιά τ' κουμπάρα σας, πουλλά τα έτ', να τ' πής, απ' του Μήτρον.

Ού γίδιους

Και διά το πιστόν

Ξ. ΜΠΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΥΠΟΙ ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ

Η ΚΙΝΗΣΙ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΗΘΙΚΗΣ ΑΓΩΓ. ΤΑΓΜΑΤΟΣ

Ανεγνώσθησαν εις συγκεντρώσεις ήθικης διδασκαλίας του Τάγματος επιστολαί στρατιωτών προς πολιτικές, στρατιωτικές, άστυνομικές, Αρχάς και οικείους των. Έγένοντο αι κάτωθι όμιλίες:

Δευτέρα (14-3-49): Ανεγνώσθη χαιρετιστήριον σχόλιον υπό του τέως έφ. άνθ)γού Καλαποθαράκου Σταμ. προς τους εκ της έξορίας καταταγέντας νεοσυλλέκτους με τίτλον: «Καλώς ήλθατε...».

— «Η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει» υπό του τέως έφ. άνθ)γού Κωνσταντοπούλου Άντ. 3ου Λόχου.

Τρίτη (15-3-49): «Τα ιδανικά της ελληνικής Φυλής» υπό του τέως έφ. άνθ)γού Βασιλείου Άναστ. 5ου Λόχου.

Τετάρτη (16-3-49): Έγένετο σχόλιον υπό του τ. έφ. άνθ)γού Καλαποθαράκου Στ. «Δέν ξεχνούμε...».

— «Η Ελληνική Μακεδονία» υπό του τέως έφ. άνθ)γού Λυγκώνη Νικολ. 4ου Λόχου.

Πέμπτη (17-3-49): Το Τάγμα μας έπισκέφθη η «Μάννα του Στρατιώτου» κ. Λίκα Καλλιόπη. Ταύτην προσεφώνησεν ο στρατ. Κ. Ε. Ν. Βούζης. Ένθουσιωδώς και μετά μεγάλη συγκινήσεως ώμίλησε προς τους στρατιώτας φέρουσα τού χαιρετισμόν των άλλων συναδέλφων των από τον ελεύθερο Μωρηά και άλλα πεδία των μαχών.

Παρασκευή (18-3-49): Μάς έπισκέφθησαν οι κ.κ. Γυφτάκης Κ. και Τριβάνης Γ. της Καναδικής Περιθάλψεως και ο κ. Μπραϊτάκης Γ., ιατρός, της καναδικής πρεσβείας. Τούτους προσεφώνησεν ο στρατ. Κ. Ε. Ν. Μενεμελής Χρήστος.

Σάββατον (19-3-49): «Ελλάδα και Κομμουνισμός την τελευταία δεκαετία» υπό του τ. έφ. άνθ)γού Πανάγου Άποστ. 5ου Λόχου.

Έγένετο προβολή κινηματογραφικών ταινιών της αμερικανικής Υπηρεσίας Πληροφοριών.

Έκυκλοφόρησε το 43ον φύλλον της εφημερίδος του Τάγματος «Αναμόρφωσις».

Ο Προϊστάμενος Αξιωματικός του Γραφείου Ηθικής Αγωγής

ΠΕΡΙΔΙΚΑΡΗΣ ΧΡ.

“Εφ. Άνθ)γός

Μια επιβλητική ιεροτελεστία στο Τάγμα μας

“ΧΑΙΡΕ ΝΥΜΦΗ ΑΝΥΜΦΟΥΤΕ,”

Ο Χριστιανικός κόσμος τιμά κατ' έξοχήν, όπως είναι γνωστόν την Θεομήτορα, καθ' όλην δε την διάρκειαν της Μεγάλης Τεσσαρακοστής του παρέχεται ή εύκαιρία να εκδηλώση την εύλαβειάν του προς την Υπερμαχόν Στρατηγόν, κατακλύζων τους ναούς εκάστην Παρασκευήν διά να παρακολουθήση τους Οί-

Οι χαιρετισμοί της Θεοτόκου εις το Τάγμα μας.

κους της Θεοτόκου. μακαριότητος και της εύδαιμονίας.

Το Τάγμα μας και κατά τας δύο εβδομάδας της Τεσσαρακοστής είχε την εύκαιριαν να παρακολουθήση μετά πραγματικής κατανύξεως την ακολουθίαν των Χαιρετισμών ψαλείσαν υπό του έν Μακρονήσω στρατ. ιερέως αρχιμανδρίτου κ. Νικ. Βαλληνδρά.

Κατά την 6' εβδομάδα των Χαιρετισμών δηλ. την Παρασκευήν 18η Μαρτίου, συνεκτενήθη δόκιλον το Τάγμα εις το χώρο προ του Διοικητηρίου, παρόντων δε του κ. Διοικητού μας και όλων των αξ)κών του Τάγματος, εις άτμόσφαιραν βαθυτάτης θρησκευτικής εξάρσεως

Χ. ΠΕΡΔ.

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

Στο Διεθνές Συνέδριο διαιτητών του 1926 ο Ιταλός Καβαζάνα υπεστήριξε, πως ή παρτίδα του υπήρξεν ή κοίτις του σημερινού ποδοσφαίρου. Στά 1400μ.Χ. το ποδοσφαίρο, λέει, εμφανίστηκε στην Τσοκάνη, στον Ιταλόν δέ αιώνα ήταν ένα λαϊκό παιχνίδι με το όνομα «Κάλτισιο». Επαίξετο τους τρεις πρώτους ήμισους του έτους, σε διάφορες δημόσιες πλατείες. Το παιχνίδι αυτό επαίξετο με δυό αντίπαλες ομάδες εκάστη των οποίων αποτελείτο από 27(!) παίκτες. “Ητοι 15 (!) κυνηγούς, 5 μέσους, 4 όπισθοφύλακας και 3 της άμυνας. Την μάλλα κτυπούσαν το 1848, αλλά έχάθησαν και δι' αυτό δεν γνωρίζομε τί περιέχον. Το 1862 έθεσπίσθησαν οι γνωστοί και σημερον κανονισμοί. Το «κόφ-σάιντ» εδημιουργήθη το 1860, ο τερματοφύλαξ μόνο από το 1868 είχε δικαίωμα να πιάνη την μπάλλα με τα χέρια ο διαιτητής καθιερώθη το 1880 και το πέναλτι στα 1890. Έκάστη όμάς έπρεπε νάχη 11 παίκτες (7 κυνηγούς, 1 μέσο, 2 όπισθοφύλακας και 1 τερματοφύλακα) Στά 1860 ιδρύθη ή πρώτη Άγγλική Ποδοσφαιρική Όμοσπονδία, και στα 1871 προκηρύχθηκε το πρώτο κύπελλο. “Ετσι το ποδοσφαίρο υπή-

ΕΥΑΡΕΣΚΕΙΑ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΟΥ Γ.Ε.Σ. ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΑΝΔΡΑΣ ΤΟΥ Ε.Τ.Α.Ξ.

«Επ' εύκαιρία της μεταπτώσεως του Ε.Τ.Α.Ξ. εις Έλαφρόν Τάγμα Πεζικού, λόγω εκπληρώσεως του σκοπού δι' όν συνεκροτήθη,

Ε κ φ ρ ά ζ ω την πλήρη ευαρέσκειάν μου προς τον Διοικητήν του Τάγματος αι τους συγκροτήσαντας τουτο Άξιωματικούς και Όπλίτας, διότι, επιδοθέντες απ' αρχής μετά ζήλου εις την εκπαίδευσιν, ήδυνήθησαν έντός ελαχίστου χρονικού διαστήματος να καταστήσωσι το Τάγμα λίαν άξιόμαχον, ως τούτο κατεδείχθη εκ του γεγονότος, ότι επί εξάμηνον περίπου έδωσε τούτο σειράν επιτυχών μαχών, δι' άς απέσπασε τά

συγχαρητήρια των προϊσταμένων του κλιμακίων.

»Συγχαίρω άπαντας τους Άξιωματικούς και Όπλίτας δια της λαμπράν δράσιν των, εύχομαι δε εις αυτούς, όπως και εις τας νέας των θέσεις εις τας διαφόρους μονάδας του Έθνικου Στρατού, δρέψουν και νέας δάφνας επ' αγαθώ της Πατρίδος και χάριν της εύδώσεως του έργου της ταχείας άποκαταστάσεως της τάξεως και της Ειρήνης.»

Ο Αρχηγός Γ. Ε. Σ.

Γ. ΚΟΣΜΑΣ

Άντιστράτηγος

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΕΙΣ

Η “ΜΑΝΝΑ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ,” ΕΙΣ ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΝ

Την 17ην Μαρτίου το Τάγμα μας είχε την τιμή να φιλοξενήση την «Μάννα του Στρατιώτου» κ. Λίκα Καλλιόπη. Μία γυναίκα, που έταξε τον εαυτό της στην υπηρεσία της Πατρίδος. Στην μεγαλύτερη υπηρεσία που μπορεί να προσφέρει κανείς στον τοπο του. Η ζωή της εινε μεστή από εθνική δράση και πράξεις ήρωισμού. Μία δολοκλήρη οκταετία, από τον πόλεμον του 1940-41 μέχρι σήμερα, δεν έλειψε από το πλευρό του αλβανομάχου, των όμάδων εθνικής αντίστασεως στα χρόνια της κατοχής και του σημερινού έλληνα φαναφου, που αγωνίζεται στα βουνά της Ελλάδος για τα ευγενέστερα ανδρώπινα ιδανικά.

Ήλθε για να μάς φέρη το χαιρετισμό της Ελληνίδας μητέρας, που γέννησε τους Σπαρτιάτες και τους συγχρόνους ήρωες. Μάς έφερε άκόμη τον χαιρετισμό των μαχομένων συναδέλφων μας, που περιμένουν από μέρα σε μέρα τους Μακρονησιώτες στο μέτωπο για να δώσουν τα χέρια και να προχωρήσουν έναμμενοι στη ΝΙΚΗ!

Την συνήθη ώρα συγκεντρώσεως οι λοχοί με πατριωτικά τραγούδια και έκδηλώσεις ένθουσιασμού φθάνουν στο χώρο του γηπέδου του Τάγματος. Οι άνδρες με άγωνία περιμένουν τη «Μάννα» τους να εμφανισθή στο χώρο των έπισημων, για να γνωρίσουν την κήρωίδα-γυναίκα.

Σε λίγα λεπτά ή κ. Λίκα κατέφθανε εκεί συνοδευομένη από τον κ. Υποδιοικητήν και άλλους αξιωματικούς, οι οποίοι την υπεδέχθησαν εις το Διοικητήριον του Τάγματος, όπου είχε φθάσει προ ήμισους περίπου ώρας. Στην εμφάνισή της οι άνδρες ξεσπασαν σε ζώπρη χειροκροτήματα, ενώ ο αξ)κός του Γραφείου Ηθ. Αγωγής κ. Περδικάρης παρουσίαζε την «Μάννα».

Εν συνεχεία ο στρατιώτης Βούζης του Κ.Ε.Ν. προσεφώνησε την

επισκέπτριά μας με φωνή πολλομένη από συγκίνηση και ένθουσιασμό, με τα εξής λόγια:

«...Στο πρόσωπό των, εύχοιμε άκόμη μία φορά τη θερμή συμπαραστάση της μεγάλης μας Μάννας “Ελλάδος. Η Ελληνική ψυχή μας εινε γεμάτη βαθύ σεβασμό προς την Ελλάδα μητέρα και τη γυναίκα που στάθηκε πάντα ό πυρήνας της οικογενείας και δεν έλλειψε ποτέ από το πλευρό του άγωνιστού για να απάλνη την τραχυτητα και να τού δώη κουράγιο στη ζωή. Εκκινώντας τώρα για το άνήφορο του Χρέους, ζήταμε για φυλακτό της αύριανης μάχης τη μητρική σας εύχη και σας δινουμε την ίερη ύπόσχεση, ότι πολύ σύντομα θα βρισκόμαστε όλοι στις έπαλξεις του “Εθνους...»

Η άπάντησή της «Μάννας του Στρατιώτου» ήταν γεμάτη “Ελλάδα γεμάτη ανθρωπιά και μητρική στοργή! Νόμιζε κανείς πως άκουε μία νουθεσία της πραγματικής του μάνας, έναν ύμνο για το μεγαλείο και την ανωτερότητα της φυλής της. Εκκίνησε με λόγια άπλά και άπερίτητα, περιγράφοντας το ελληνικό δράμα της τελευταίας δεκαετίας. “Εφθασε στο σημερινό άγώνα. Μάς έδωσε τότε άρκετες εικόνες, που μάς έκαναν να φρικιάσομε για την έγκληματική δράση των κομμουνιστοσυμμοριτών, αλλά και να υπερφανετούμε συναμα για τα κατορθώματα του έθνικου μας στρατού. “Όσο προχωρούσε τόσο ανέβαινε ή φωνή της.

Μάς συγκινούσε με το εθνικό τόνο και την έξαρσή της. «...Στον Κόσμο οι κοπέλες ένος έθνους προτίμησαν, σαν άλλες Σουλιωτοπούλες, να πνιγούν στο ποτάμι, παρά να πέσουν στα χέρια των συμμοριτών που τις κυνηγούσαν.»

Και συνεχίζει για τα κατορθώματα των πρώην συναδέλφων μας Μακρονησιωτών, ή ιστορία των οποίων έγινε θρύλος:

«Είχα άκούσει — μάς λέει — για ένα μακρονησιώτη ήρωα του Γράμμου. “Επεσε από ύψος έπτά μέτρων, για να μην παραδώση το ό-

ΑΠΟΚΡΗΝΣΕΙ ΤΟ Κ Κ Ε

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΜΕ ΔΑΚΡΥΑ ΧΑΡΑΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΥΠΕΡΗΦΑΝΕΙΑΣ ΟΙ ΣΚΑΠΑΝΕΙΣ ΤΗΣ ΜΑΚΡΟΝΗΣΟΥ ΥΠΕΔΕΧΘΗΣΑΝ ΤΟΥΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΜΑΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΚΤΑΣ ΣΥΝΟΔΕΥΣΑΝ Η Α.Β.Υ. Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ, ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ Τ.Τ.Τ.

Ἡ προχθεσινὴ ἐπίσκεψις τῶν Βασιλέων εἰς Μακρόνησον ἀποτελεῖ τὴν πλέον ἐπίσημον ἐπιστροφῆσιν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης μετὰ τὴν ὅποιαν τὸ Ἔθνος περιβάλλει τὰ ἀνανήψαντα παιδιὰ του, ποῦ ὑπηρετοῦν εἰς αὐτὴν.

Ὅσοι εἶχαν τὴν τύχην νὰ παρευρεθῶν εἰς τὴν μεγαλειώδη ὑποδοχὴν τῶν Βασιλέων, ἐδοκίμασαν μίαν πραγματικὰ συγκλονιστικὴν συγκίνησιν ἔμπρὸς εἰς τὸ ὑπέροχον πνεῦμα ἐθνικῆς πίστεως καὶ ἀγνοῦ πατριωτικῆς ἐνθουσιασμοῦ, ποῦ κυριαρχοῦσαν ἐκεῖ.

Ἡ κατασκευαστικὴ ἐπιπέδωσις τοῦ παρελθόντος Μακρόνησου, παρουσιάσθηκε στὰ μάτια μας λουσμένη εἰς ἓνα ἐκθαμβωτικὸν ἐθνικὸν φῶς.

Ἐπὶ μιᾷ δολοκλήρῃ ἡμέρᾳ οἱ Σκαπανεῖς ἐξεδήλωναν, ὁ καθένας μετὰ τὸ δικό του τρόπον, τὰ αἰσθηματὰ του ἀπέναντι τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν Βασιλέων της. Ἀληθινὸν παραλήρημα ἐνθουσιασμοῦ καὶ πατριωτικῆς ἐξάρσεως.

Εἰς τὰ ξῶστερα πρόσωπά των, εἰς τὸ ὑπερήφανον λαμπροκόλλημα τῶν ματιῶν ποῦ καθρέφτιζαν τὴν τιμὴν ἀγνῆ καὶ φλογερῆ πίστιν πρὸς τὴν Πατρίδα, ποῦ ἀνοῖξε τὴν φιλόδοξον ἀγκαλιά της γιὰ νὰ τὰ δεχθῆ καὶ ν' ἀποθέσῃ εἰς τὰ ἐξαγνισμένα μέτωπά των τὸ φιλὶ τῆς

συγγνώμης, διόδοξε κακεῖς τὴν ἀμετάτρεπτην ἀπόφασίν των νὰ καθίστανται σταθερὰ τὸν ἀνηφορικὸν, ἀλλὰ τιμημένον δρόμον τοῦ ἐθνικοῦ χρέους.

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ

Εἰς τὰς 10.30' μέσα εἰς μίαν ἀτμόσφαιραν πρωτοφανῶν ἐκδηλώσεων, ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὸν λιμενίσκον τοῦ Α' Τάγματος πρῶτοι οἱ Ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν, Δικαιοσύνης καὶ Τ.Τ.Τ., ὁ στρατηγὸς Βᾶν Φλήτ, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γ.Ε.Σ. καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Τὸ Τάγμα, τὸ ὅποιον εἶνε καὶ τὸ Κέντρον Ἐκπαιδεύσεως Μακρόνησου, παρουσίαζεν ἐκτάκτως πανηγυρικὴν ὄψιν. Ἐπὶ κυριολεκτικῶς μέσα εἰς τὰ ἐθνικὰ χρώματα. Πατριωτικὰ συνθήματα καὶ ἐπιγραφαὶ εἶχον ἀναρτηθῆ ἀνωθεν τῆς πύλης ἐκάστου Λόγου.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κανελλόπουλος, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἐπισημῶν, ἐπεθεώρησε τοὺς παρατεταγμένους ἀνδρας τῶν τριῶν Ταγμάτων, ποῦ, μετὰ ἐπισημῶν τὸν Διοικητὴν μας ταγματάρχην κ. Α. Βασιλόπουλον, εἶχον παραταχθῆ εἰς τὸν πρό τοῦ Διοικητηρίου χώρον τῶν ἀσκήσεων.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Κ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀκολουθῶν, ὑπὸ τὰς φρενιτιώδεις ἐπιφροσύνας τῶν ἀνδρῶν, ἀπηύθεμε πρὸς αὐτοὺς, ἀπὸ τῆς ἐξέδρας τῶν ἐπισημῶν, μετὰ ὡνὴν παλλομένη ἀπὸ θαθεῖαν συγκίνησιν, τοὺς κάτωθι λόγους:

Ἀξιωματικοί, Ὑπαξιωματικοί, Ἄνδρες,

Ἐίμαι ὑπερήφανος, διότι ἀντικρύζω τὰ πρόσωπά σας, τὰ ὅποια ἐκφράζουν τὴν Ἑλλάδα μας.

Σήμερον θὰ ἔχετε τὴν τιμὴν νὰ δεξιωθῆτε τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Α.Μ. τὴν Βασίλισσα τῶν Ἑλλήνων (χειροκροτήματα). Εἶμαι δέβειος ἔτι καὶ σεις θὰ αἰσθανθῆτε ἐθνικὸν ρίγος, ὡς καὶ οἱ Βασιλεῖς θὰ αἰσθανθῶν τὸ ἴδιον ρίγος, ποῦ σὰς περιτρεχεῖ.

Σεῖς, ἀγαπῆτοι συνάδελφοι, — ἐπιτρέψατέ μου νὰ χρησιμοποίησω τὴν λέξιν, διότι θεωρῶ τὸν ἑαυτό μου στρατευμένον (χειροκροτήματα) — δὲν εἶσθε μιά φορά μόνον ἐπισημοὶ. Σὲ τὴν ἐξέδραν τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης μετὰ τὴν ὅποιαν τὸ ἔθνος περιβάλλει τὰ ἀνανήψαντα παιδιὰ του, ποῦ ὑπηρετοῦν εἰς αὐτὴν.

Εἶσθε ἄξιοι συγχαρητηρίων καὶ ἐκφράζω τὴν εὐφρασίαν μου πρὸς τοὺς οργανωτὰς αὐτῆς τῆς ἐργασίας. Εἶσθε ἄξιοι τῆς Ἑλλάδος (χειροκροτήματα — φωνὴς «Ὅλοι στὸ Μέτωπον»). Ὅπλα θέλετε καὶ δπλα θὰ λάβετε (χειροκροτήματα), γιὰτὶ ἀντιλαμβάνομεθα τὴν ψυχικὴν ἀνάγκην ποῦ σὰς σπρώχνει νὰ ἀντιμετωπίσετε τὸν κίνδυνον ποῦ δὲν ἀπειλεῖ τὴν Ἑλλάδα μας μόνον, ἀλλὰ δολοκλήρῃ τὸν ἑλληνο-χριστιανικὸν πολιτισμὸν μας. Καὶ ἡ ἱστορία θὰ γράφῃ πῶς ἡ στροφή τῆς παγκοσμίου καταστάσεως ἐδῶ ἄρχισε, στὴ Μακρόνησο.

Στὸ ξερωνῆσι αὐτὸ ἐδλάστησε σήμερον ἡ Ἑλλάς ὀραϊότερη παρά ποτε.

Ἄς ἀναφωνήσωμεν ὅλοι μαζί: Ζήτω τὸ Ἔθνος Ζήτω ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Ζήτω ὁ ἔνδοξος Ἑλληνικὸς Ἔθνος

Ἡμερᾶς ἡ Μακρόνησος δὲν εἶνε ἓνα ἄγονον νησί, ἀλλὰ εἶνε γόνιμον ἐθνικοκοινωνικὸν σχολεῖον ὅπου οἱ ἀξιωματικοὶ μου ἀκούραστοι προσπαθοῦν νὰ δημιουργήσουν μίαν ἀτμόσφαιρα γεμάτη θαλαπῆρ καὶ στοργὴ ὁμοίαν μετὰ τὴν ὅποιαν ἀνεκασθὲν ἐπεδείξατο καὶ ἐπιδεικνύει ἡ μεγαλόφυχη μάνα μας Ἑλλάδα στὰ παραστρατημένα παιδιὰ της. Νὰ μιλήσωμ ὅσον τὴν ψυχὴν των, νὰ πρᾶξωμ τὸ ψυχικὸν των μαρτύριον. Νὰ τοὺς δώσωμ πολλὰς ἐκκαιρίας στοχασμοῦ καὶ αὐτοελέγχου. Νὰ τοὺς δροῦσωμ στὸ ἔκθεσισμα τῶν κατοχικῶν πλάνων γιὰ τὴν δημιουργίαν τῶν ὁποίων ἴσως νὰ μὴ φταῖνε ἐξ ὀλοκλήρου.

Σήμερον ὁμοῦ ἀσφαλῶς θὰ διαπιστώσατε προσωπικῶς ὅτι τότε δὲν ἦμην ὑπερβολικὸς εἰς τὰς προβλέψεις μου. Βλέπετε αὐτὰ τὰ ἄλλατε παραστρατημένα παιδιὰ μετὰ πόσην χαρὰ, ἔθνικον παλῶ καὶ ἑλληνικὴν ὑπερηφάνειαν σὰς ἀντιβίου. Βλέπετε στὴ λάμπη τῶν ματιῶν των γραμμένο: «Ἡ Ἑλλάδα ποτὶ δὲν πεθαίνει». Βλέπετε μετὰ πόσην λαχτάρα καὶ ἀνυπομονήσιν περιμένον νὰ τοὺς δοθῆ τὸ τιμημένον ὄπλον γιὰ νὰ τρέξωμ στὰ πεδία τῶν μαχῶν, ὅπου θὰ τὰ δοξάσωμ ὡς οἱ ἄλλοι ἥρωες συνάδελφοί των, οἱ ὅποιοι ἐβγῆκαν ἀπὸ τὸ Ἔθνικόν Σχολεῖόν τῆς Μακρόνησου. Ἡ σημερινὴ ἡμέ-

Αἱ Α.Α. Μ.Μ. οἱ Βασιλεῖς, συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Β)ΧΙ Γ.Ε.Σ. συντηροῦ κ. Γ. Μπαϊρακτάρη, ἀποβιβάζονται εἰς τὸ Τάγμα μας.

τὰ παραστρατημένα παιδιὰ. Νὰ τοὺς δώσωμ τὸν κακὸν ἐφιάλτην τοῦ θλιβεροῦ καὶ ἀτυχοῦς παρελθόντος των, ποῦ τοὺς ἀπεμάκρυνε ἀπὸ κάθε ἀσπῆμα ἐθνικῆς ὑπερηφάνειας. Τέλος νὰ τοὺς δείξωμ μετὰ ἀνεξάντλητη ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονὴν τὸν τιμιὸν δρόμον τοῦ ἐθνικοῦ καθήκοντος.

Αὐτὰ τὰ παιδιὰ ποῦ βλέπετε ὑπέμειναν καρτερικὰ καὶ ὑπερήφανα τὴν μικρὰν δοκιμασίαν εἰς τὴν ὅποιαν τοὺς ἐπέβλασε, ἄλλοτε μὲν αὐστηροὶ ὡς πατέρες ἄλλοτε δὲ στοργικοὶ ὡς μαγιάδες. Καὶ ἐνῶ πρὶν μπουὶν στὴν Μακρόνησον ἠσθάνοντο τὸν φόβον τῆς Ἐθνικῆς ταπεινώσεως νὰ τοὺς παρακολούθῃ, σήμερον μετὰ τὸ κεφάλαι φηλά, κατὰλακα καὶ ἀσπίδα ἀποβιδωτὰ στὴν Πατρίδα, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἠρωικὸν μαχητὰ ὡς ἐκείνους τοῦ 596 Τ. Π. ἀφ' ἑτέρου δὲ ἱεραπόστολοι τοῦ ἐθνικοῦ καθήκοντος.

Ἰσως μόνον ἡμεῖς ποῦ μῆκαμε στὸ βάθος τῆς ψυχῆς των, ποῦ συμπονήσαμε τὸν πόνον τῆς πληγῆς των, ποῦ συνασθεψάμεκα τὴν ταπεινώσιν των, ποῦ ζήσαμε ἀπὸ πολὺ κοντὰ εἰς τὴν θλιβεράν τους ἱστορίαν, εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ δώσωμ εἰς ὅλην του τὴν ἔκτασιν τὸ ἀπαράμιλλον ἠθικὸν μεγαλεῖον τοῦ ὁποῖο συγκλονίζει σήμερον τὴν ὑπερῆσιν.

Ἡ συγκίνησις καὶ ἑθνικὴ ὑπερηφάνεια κυριαρχοῦν εἰς τὸν συνασθηματικὸν τους κόσμον.

ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ,

Ὅταν ἄλλοτε εἰς παρομοίαν τελετὴν εἶπα ὅτι σὲ λίγο στὴ Μακρόνησον θὰ θὰ πορευθῆτε πρὸς μίαν ἐπιτύμβιον πλάκα ἐπάνω στὴν ὁποία θὰ εἶνε γραμμένο: ΕΝΘΑ ΕΚΕΙΤΑΙ Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΣ

Ἦρα εἶνε μία ἀπὸ τὶς ἡμέρας τῆς Ἐθνικῆς Ἐβδομάδος, ποῦ τὸ Πανελλήνιον γιορτάζει τὴν ἔργασίαν καὶ τὴν Νίκην. Ἡ Μακρόνησος ἔχει τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐτυχίαν νὰ τὴν γιορτάξῃ μετὰ τὴν Βασιλῆα της καὶ τὴν Βασίλισσάν της. Προσέφερε καὶ αὐτὴ ἔργασίαν καὶ νίκην. Διὰ τὴν ἔργασίαν της ὅσοι ξένου τὴν ἐπισκέψθησαν εἶπαν ὅτι εἶνε ἐπὶ σύγχρονον ἐκπολιτιστικότερον ἔργον ὅλου τοῦ κόσμου, καὶ μακάρι ὅλος ὁ κόσμος νὰ εἶχε Μακρόνησον.

Διὰ τὴν Νίκην: Ἐχομεν νίκας εἰς τὰ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας, ὅπου ὅσοι ἐμῶν ἐμῶν καὶ γίνονται οἱ καλύτεροι ἔθνοι ἡρώες καὶ ἀποστολοί.

Ἐχομεν νίκας εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, ὅπου οἱ Μακρονησιῶτες συνέδεσαν τὸ ὄνομα της μετὰ τὴν Ἐνωσίαν θρόλου καὶ ἐποποιία.

Στὴν ἱερὴ αὐτὴ γιὰ ὅλους μας στιγμῆ, ἂς θυμηθῶμε μετὰ κατανύξιν τοὺς πεσόντας γιὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Κόσμου ὅλων των, κλίνοντες δὲ τὸ γόνυ εὐλαδικὰ, ἂς ἠρῶσωμε ἑνὸς λεπτοῦ σιγῆ.

Αἰωνία ἡ μνήμη των. Καὶ τὰρα παιδιὰ, ἀφοῦ εὐχαριστήσωμεν τοὺς Βασιλεῖς μας, τὸν κ. Ἀρχηγὸν τῆς Ἀμερικανικῆς Στρατιωτικῆς Ἀποστολῆς Βᾶν Φλήτ, τὸν κ. Ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ λοιποὺς Ὑπουργοὺς, Στρατηγούς καὶ ἔξηνος μας, διὰ τὴν τιμὴν ποῦ μας ἔκανον καὶ τὴν χαρὰ ποῦ μας ἐχάρισαν μετὰ τὴν ἐπίσκεψίν τους, δεικνύοντες τὸν ἀπειροὺν σεπτόν καὶ συμ-

Ἀκολουθῶν οἱ Βασιλεῖς, οἱ κ. κ. Ὑπουργοὶ καὶ λοιποὶ ἐπίσημοι παρηκολούθησαν τὴν μεγαλειώδη παρέλασιν τῶν ἀνδρῶν τῶν Ταγμάτων.

Τὸ ὑπερήφανον δάδισμα, τὸ ἀρρενωπὸν παράστημα καὶ τὰ λάμποντα ἀπὸ ἀγωνιστικῆν ἀπόφασιν βλέμματα τῶν ἀνδρῶν μας, καθὼς παρήλασαν ὑπὸ τοὺς ἤχρους τῶν βροντερῶν ἐμβατηρίων, ἐπροξένησαν ἀρίστην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς Ὑψηλοὺς Ἐπισκέπτας.

Ἐν συνεχείᾳ, ἀφοῦ ἐπισκέφθησαν τὰς διαφόρους ἐγκαταστά-

σεις καὶ τὰ ἐκτελούμενα ἔργα εἰς τὸ Τάγμα μας, διαπιστώσαντες διὰ μίαν ἀκόμη φοράν τὴν περὶ πλευρον ἔργασίαν ποῦ συντελεῖται εἰς τὴν Μακρόνησον, ἀναμόρφωσις ψυχῶν ἀλλὰ καὶ ἀνθησις ζωῆς, χαρᾶς καὶ πολιτισμοῦ ἐπάνω εἰς ἓνα ἄγονον νησί, παρεκάθησαν εἰς γεῦμα εἰς τὴν Λέσχην τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ Τάγματός μας, διακοσμηθεῖσαν μετὰ τὴν ἀριστοτεχνικὴν καλαισθησίαν ποῦ διακρίνει τὴν διεύθυνσιν καὶ τὸ προσωπικόν της.

ΤΟ ΠΑΡΑΤΕΘΕΝ ΓΕΥΜΑ

Ὁ θαυμάσιος διάκοσμος τῆς Λέσχης μας, τὸ ἐκλεκτὸν τραπέζι καὶ ἡ καλλιτεχνικὴ πανδοσία ποῦ σκαρποῦσε ἡ ὀρχήστρα μας, καὶ οἱ ἐξαισιεῖς χορωδίες τῶν τριῶν Ταγμάτων, ἐδημιούργησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος μίαν μοναδικὴν ἀτμόσφαιραν χαρᾶς καὶ κερῆου.

Οἱ Βασιλεῖς καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι ἐξέφρασαν τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν θαθεῖαν ἱκανοποίησιν των διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν ἐπίδοσιν τῶν ἀνδρῶν μας, ὁ ὅποιοι ἔδωσαν ὄλας τὰς δυνάμεις

διὰ νὰ φανοῦν ἀντάξιοι τῆς ὑψηλῆς τιμῆς ποῦ τοὺς ἐδίδοτε.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος ἀξιωματικοὶ καὶ ἄνδρες περιεκύκλωσαν τοὺς Βασιλεῖς καὶ τοὺς ἐξήτουν ἀναμνηστικὰ αὐτογραφα, ποῦ Ἐκεῖνοι ὑπέγραψαν μετὰ συγκινητικὴν ἀπλότην ποῦ ἐμάγευσε κυριολεκτικὰ τοὺς περιουρισκομένους.

Ἐν συνεχείᾳ ἀμίλησε δι' ὀλίγων ἐκ μέρους τῶν ξένων ἀνταποκριτῶν ὁ κ. Ἰωαννίδης, ἐξάρας τὸ συντελεσθῆν εἰς Μακρόνησον ἀναμνηστικῶν ἔργων.

Η ΑΠΟΘΕΩΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΝ

Εἰς τὰς 4 μ.μ. ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς ἔδωσε τὸ σύνθημα τῆς ἀναχωρήσεως. Κατὰ τὴν διαδρομὴν ἀπὸ τῆς Λέσχης μέχρι τῆς ἀποβάσεως μία ἐξάλλος ἀπὸ ἐνθουσιασμῶν ἀνθρωποθάλασσα, σὺν ἑναρσ ἀνθρώπων ἤρπασεν εἰς τὰ

ἔμειναν κατὰπληκτικοὶ πρὸ τοῦ πηγαίου καὶ συγκινητικοῦ αὐτοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ποῦ, ὡς εἶπαν, ἐβλεπαν διὰ πρώτην φοράν.

Βαθυτάτη ἦταν ἐπίσης τῶν Βασιλέων καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισημῶν ἡ συγκίνησις.

ἔστειλαν στοὺς στρατιῶτες τὸν χαιρετισμὸν καὶ τὴν ἀγάπην τῆς Πατρίδος.

Κάτω στὸ ταπεινὸ ἀκρογιάλι οἱ Σκαπανεῖς εἶχαν ἀπομεινῆ μετὰ συντροφιά τὸς δυνατοὺς παλμούς τῆς καρδιάς τους, νὰ κυττάζωμ στὴ φοιρτουμισμένη θάλασσα ἔνα μαῦρον σημάδι, ποῦ ξεμάκρυνε ἀλοέκα. Στὰ πρόσωπά τους διέκρινε κακεῖς μίαν ὑπερκόσμη χάρα, μίαν ἱερὴ ἱκανοποίησιν. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Βασιλέως ἦταν γι' αὐτοὺς ἡ πιὸ ἐπίσημη ἐπισφράγις τῆς συγγνώμης τοῦ ἔθους.

ΧΡ. ΑΘΑΝΙΤΗΣ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΑΓΟΝΙΖΟΜΕΝΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ
ρὰς Συμμαχίας, ποῦ συνεδρίαζαν ἴσπερ στὸ Λαμπρακ καὶ ὁ μεττερον νικ ἔσπευσε νὰ διακηρύξῃ ὅτι «εἰς 300 ἢ 400 χιλ. ἀπορροσῶν στὴ Βαλκανικὴ σφάζονται, συνολίζονται ἢ καίονται ζωντανοί, αὐτὸ δὲν μὰς ἐνοιαφέρει καθόλου»!

Ἄλλὰ οὔτε καὶ ἡ Ρωσία, ποῦ ἀπ' τὴν ἐποχὴ τῆς Τσαρinas Αἰκατερινῆς ἐκοπτετο γιὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν χριστιανικῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἐσχίσε τὰ ἰμάτια της γιὰ νὰ τὸ ἀποσείνῃ, ἐνδιαφέρεται περισσότερο. Ὁ Ἰσραὴ ἀπεκέρυξε τὸν Ἀλέξανδρον Ὑψηλάντη καὶ τοὺς ἄλλους ἐπαναστάτας σὺν ἀββλίου, ποῦ οὔτε σὲ Θεοπίστεινον οὔτε ἀνθρωπίνους νόμους σεβόταν!»!

Ἡ ἀχαρὰκτηριστὴ αὐτὴ συμπεριφορὰ ἀπεκαίλιπε τὶς πραγματικὰ διαθέσεις τῆς Ρωσίας. Ἡ «Χριστιανικὴ» καὶ «Ὀρθόδοξος» ῥωσία, ἡ «ἰεροστάτης τῶν υποβουλῶν χριστιανικῶν λαῶν», δὲ ὀρηκε τίποτε γὰς πῆ κατὰ τῆς ἰουρκίας. Ἀντιθέτως ἐπαίρει θέσιν εὐνοικὴ ἀπέναντι της. Σὲ τελευταία ἀνάμνησις συμμοχάσε μετὰ τὴν ἰσλαμικὴν βαρβαρότητα.

Ἀλλὰ καὶ τῆς Ἀγγλίας ἡ στάσις ἔταν τὰ δύο πρώτα χρόνια τῆς Ἐπαναστάσεως ἀρκετὰ ἀεισημηπη. Ὑπουργοὶ τῶν Ἐσθητικῶν ἦταν τότε ὁ Τορρυ Κάστελριγ, φανατικὸς συντηρητικὸς. Τὰ κατορθώματα ὁμοῦ τῶν Ἑλλήνων, ἡ καταστροφή τοῦ Δράμαλι, τὸ ὀλοκαύτωμα τῆς Χίου καὶ τὰς ἄλλας συγκινήσαν ὅλην τὴν Εὐρώπην καὶ ἔγινε κοινὴ συνείδησις ἐπὶ τὸ ἀδύνατον τῆς συνυπάρξεως τῆς Τουρκίας.

Τὸ 1823 ὁ Κάστελριγ αὐτοκτονεῖ καὶ τὴ διεύθυνσις τῆς ἐσωτερικῆς

Αξιωματικοί, Υπαξιωματικοί, Άνδρες,

Είμαι υπέρφανεος, διότι αντι- κρύβω τα πρόσωπά σας, τα οποία έκφραζον την Ελλάδα μας.

Σήμερα θα έχετε την τιμή να δεξιοσθήτε την Α. Μ. τον Βασιλέα και την Α.Μ. την Βασιλίτσα των Ελλήνων (χειροκροτήματα). Είμαι βέβαιος ότι και σεις θα αισθαν- θήτε εθνικόν ρίγος, αλλά και οι Βασιλείς θα αισθανθούν το ίδιο ρί- γος, που σάς περιτρέπει.

Σεις, αγαπητοί συνάδελφοι, — επιτρέψατέ μου να χρησιμοποιήσω την λέξιν, διότι θεωρώ τον εαυτό μου στρατευμένον (χειροκροτήμα- τα) — δεν είσθε μία φορά μόνον Έλληνες. Σεις είσθε δυο φορές Έλληνες (χειροκροτήματα), γιατί περάσατε από τον πειρασμόν και τόν ενίκησατε.

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΩΝ Α. Α. Μ. Μ. ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

Έν συνεχεία ο κ. Κανελλότου- λος και οι λοιποί επίσημοι, συνο- δευόμενοι υπό του Γεν. Στρατο- πεδάρχου κ. Ξεφαρχάκου και του έχοντος το γενικόν πρόσταγμα Διοικητού μας κ. Βασιλοπούλου, κατηύθησαν εις τόν λιμένα του Τάγματος πρὸς ὑποδοχὴν τῶν Βα- σιλέων.

Σὲ λίγο ὄλων τὰ θλήματα στρέφονται πρὸς τὸν πέλαιος. Ἡ φέουσα τὸ Βασιλικὸν ζεύγος ἀ- κραιφῶς «Νίσυρος», διασχίζουσα ὑπερήφανα τ' ἀφρισμένα κύματα, πλησιάζει ἀλόνειν σὸ νησί μας. Ὅλων οἱ καρδιὲς πάλουν ἀπὸ ἀ- κείωνται συγκίνησι, τὰ μάτια θουρκώνουν ἀπὸ ἐθνικὴ ὑπερηφά- νεια καὶ χαρὰ γιὰ τὴν μεγάλη τι- μὴ. Οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ φέρνουν τὸν ἐγκάρδιον χαίρετισμὸ τῶν Σκαπανέων στοὺς ὕψηλους Ἐπισκέπτας, πού στις 11.30' ἀ- κριβῶς ἀποβιβάζονται εἰς τὴν ἀ- ποβάθρα τοῦ Τάγματός μας, ἐνῶ ἀπόσπασμα τοῦ Λόχου Ἀσφαλεί- ας με ἐπὶ κεφαλῆς τὸν διοικητὴν του ὑπολαχαγὸν κ. Χρ. Σαλβα- ρῶν, ἀποδίδει τὰς κεκοινοσημένιας τιμὰς. Τὸ Βασιλικὸν ζεύγος καὶ τὸν Πρίγκηπα Γεώργιον —Κουμ-

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΟΧΟΥ Κ. ΜΠΑΪΡΑΚΤΑΡΗ

Ἀκολουθῶς ὁ Δ)τῆς τῆς Β)ΧΙ τοῦ Γ.Ε.Σ. συν)ρχης κ. Γ. Μπαΐ- ρακτάρης, διακοπτόμενος ἀπὸ τὰς οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶς τῶν Σκαπανέων μας, προσεφώνη- σε τοὺς Βασιλεῖς με ἄπλα παλ- λόμενα ἀπὸ ἐνθουσιασμό λόγαι:

Αυτοῦμαι σήμερα πού δὲν εἶμαι ὁ κα- τὰλληλος χειριστὴς τοῦ λόγου γιὰ νὰ ἐ- ξάρω καὶ τονίσω τὴν θαθεὶα καὶ ἀνεπίπτει συγκίνηση με τὴν ὅποιαν ὑποδεχόμενος σὴ μερὰ τὸν Βασιλῆα μας, τὴ Βασιλίτσα μας σὸ νησί μας.

Στὸ ἄγνοο αὐτὸ νησί τῆς Μακρονήσου γιὰ πρώτη φορά ἀπεβίβασθη πρὸ δυο ἐτῶν με βοήθους τρεῖς ἀξιωματικούς. Ἡτὸ τὸ πέμπτο νησί τὸ ὅποιον ἀνεγυ- ρίετο διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν ἀνορ- γανῶν καὶ διασκορπισμένων τότε εἰς ἄλλην τὴν Ἑλλάδα τριῶν Ταγμάτων Σκα- πανέων.

Τὸ περιήλθον με τὰ πόδια δλόκληρο. Ἐρημιά καὶ ρημαδιὸ παντοῦ. Κατάκοπος κώθησα σὸ λιμάνι πού πρὸ ὀλίγου ἀπε- βιβασθῆμεν. Χίλιες σκέψεις ἀπεπιστικῆς περνοῦσαν ἀπὸ τὸ μυαλό μου γιὰ τὰ ἀ- ποτέλεσματα τοῦ ἔργου πού μοῦ ἀνήσαν ὁ στρατηγὸς κ. Βεντήρης με τὸν τότε ὑ- πουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν κ. Στράτον.

ὄπλα θὰ λαβετε (χειροκροτήματα), γιὰτὶ ἀντιλαμθανόμεθα τὴν ψυχι- κὴν ἀνάγκην πού σὰς σπρώχνει νὰ ἀντιμετωπίσετε τὸν κίνδυνον πού δὲν ἀπειλεῖ τὴν Ἑλλάδα μας μόνον, ἀλλὰ δλόκληρον τὸν ἑλληνο- χριστιανικὸν πολιτισμόν μας. Καὶ ἡ ἱστορία θὰ γράφει πὼς ἡ στροφή τῆς παγκοσμίου καταστάσεως ἐδῶ ἀρχισε, στὴ Μακρόνησο.

Στὸ ξερονήσι αὐτὸ ἐδλάστησε σήμερα ἡ Ἑλλάς ὠραιότερη παρά ποτε.

Ἄς ἀναφωνήσωμεν ὄλοι μαζί: Ζήτω τὸ Ἔθνος Ζήτω ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Ζήτω ὁ ἔνδοξος Ἑλληνικὸς Στρατός, τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖ- τε ἀδιάσπαστον μέλος. Γειά σας.

πάρου τοῦ Διοικητοῦ μας— συ- νοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἐμπνευ- στοῦ τῆς Μακρονήσου συν)ρχου κ. Γ. Μπαϊρακτάρη, ὑποδέχονται οἱ κ.κ. Ὑπουργοί, ὁ στρατηγὸς Βᾶν Φλῆτ, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Γ.Ε.Σ. ἀν)τηγος κ. Κοσμάς, ὁ Γενικός Στρατοπεδάρχης κ. Ξεφαρχάκος, ὁ Διοικητὴς μας κ. Βασιλόπουλος καὶ ὄλλοι ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τῶν τριῶν Ταγμάτων.

Η ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Ὑπὸ τὰς φρενιτιώδεις ἐπευφη- μίαις τῶν στρατιωτικῶν καὶ ἐνῶ ἡ Μπάντα τῆς Μακρονήσου ἀνε- κρουε τὸν Ἑθνικὸν Ὑμνον, ὁ Βα- σιλεὺς μετὰ τῶν Ὑπουργῶν καὶ λοιπῶν ἐπισημῶν ἐπεθεώρησε τοὺς παρατεταγμένους ἄνδρας.

Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν προσε- φώνησαν τὸν Βασιλέα ἀνὰ ἑνας στρατιώτης ἐξ ἑκάστου Τάγμα- τος, διαδηλώσαντες τὴν πίστιν των εἰς τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, τὴν ἀφο- σίωσιν των πρὸς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν ἀμετάτρεπτον θέλησιν των ν' ἀγωνισθοῦν διὰ τὴν ἀριστικὴν συντριβὴν τῶν ἐχθρῶν τῆς Πα- τρίδος.

πρῶτον μὲνον τῆς Μακρονήσου ἠσαν- τοντο τὸν φόβον τῆς Ἑθνικῆς ταπεινώσε- ως νὰ τοὺς παρακολουθῆ, σήμερα με τὸ κεφάλι ψηλά, κατὰλευκα καὶ ὄπιλα ἀ- ποβιδόνται στὴν Πατρίδα, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡρώϊκοι μαχηταὶ ὡς ἐκείνους τοῦ 596 Τ. Π. ἀφ' ἑτέρου δὲ ἱεραπόστολοι τοῦ ἐθνικοῦ καθήκοντος.

Ἰσως μόνον ἡμεῖς πού μπήκαμε σὸ δάσος τῆς φυχῆς των, πού συμπόνεσα- με τὸν πόνο τῆς πληγῆς των, πού συναί- σθανθήκαμε τὴν ταπεινώση τους, πού ζή- σαμε ἀπὸ πολὺ κοντὰ δὴ τὴ θλιβερὰ τους ἱστορία, εἰμεθα εἰς θέσιν νὰ νοιώσωμε εἰς ἄλλην του τὴν ἔκτασι τὸ ἀπαράμιλλο ἠθικὸ μεγαλεῖο τὸ ὁποῖο συγκλονίζει σήμερα τὴν ὑπαρξὴ τους.

Ἡ συγκίνησις καὶ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια κυριαρχοῦν εἰς τὸν συναισθηματικὸν τους κόσμο.

ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΑΤΕ, Ὅταν ἄλλοτε εἰς παρομοίαν τελετὴν εἶπα ὅτι σὲ λίγο στὴ Μακρόνησο δὲ θὰ παραμείνῃ παρά μιὰ ἐπιτύμβιος πλάκα ἐπάνω στὴν ὁποία δὲ εἶνε γραμμένο: «ΕΝΘΑΔΕ ΚΕΙΤΑΙ Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙ- ΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ».

Καὶ ἔνα Ἡρώον τὴν ἐπιγραφήν: «ΕΝΤΑΥΘΑ ΑΝΕΝΗΨΑΝ ΚΑΙ ΕΛΥ- ΤΡΩΘΗΣΑΝ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΕΙΤΑ» Ἰσως νὰ ἰεωρηθῆν ὡς κατεχόμενος ἀπὸ ὑπερβολικὴν αἰσιοδοξίαν ὀφειλομέ- νη εἰς τὴν πίστιν, με τὴν ὅποιαν ἀνε- λάδομεν ἐγὼ καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ μου τὸ ἀνατεθεῖν εἰς ἡμὰς ἔργον.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Έν συνεχεία ἡ Α. Μ. ὁ Βασι- λεὺς ἀπηύθευε πρὸς τοὺς παρα- τεταγμένους ἄνδρας τῶν Ταγμά- τῶν, μέσα εἰς μιαν κατασκευτικὴν σιγήν, τοὺς κάτωθι λόγους:

† Παιδιά μου,

Εἶνε ἡ πρώτη φορά πού ἔρχομαι εἰς τὴν Μακρόνη- σον, ἀλλὰ δὲν εἶνε ἡ πρῶ- τη φορά πού βλέπω παι- διὰ σὰν ἐσὰς. Σήμερα ἀκόμα ὁ τόπος

ἔχομεν νίκας εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς χώρας, ὅπου ὄσοι ἀγωνιστὰν ἀπὸ ἐδῶ οἱ καλύτεροὶ ἔθνη ἀποστολοὶ.

Ἐχομεν νίκας εἰς τὰ πεδία τῶν μα- χῶν, ὅπου οἱ Μακρονησιῶτες συνέδεσαν τὸ ἄνθος τῆς μετὴν ἔνοιαν θρύλος καὶ ἐποποιία.

Στὴν ἱερὴ αὐτὴ γιὰ ὄλους μας στιγμὴ, ὡς θυμηθῶμε με κατάνει τοὺς πεσόν- τας γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Κόσμου ὄλων, κλίνοντες δὲ τὸ γόνυ εὐλαδικὰ, ὡς ῥήσωμε ἐνὸς λε- πτοῦ σιγῆ.

Αἰωνία ἡ μνήμη των. Καὶ τὰρα παιδιά, ἀφοῦ εὐχαριστήσω- μεν τοὺς Βασιλεῖς μας, τὸν κ. Ἀρχηγόν τῆς Ἀμερικανικῆς Στρατιωτικῆς Ἀπο- στολῆς Βᾶν Φλῆτ, τὸν κ. Ὑπουργόν των

Στρατιωτικῶν καὶ λοιποὺς Ὑπουργοὺς, Στρατηγούς καὶ ξένους μας, διὰ τὴν τι- μὴν πού μας ἔκανον καὶ τὴν χαρὰ πού μας ἔχάρισαν με τὴν ἐπίσκεψίν τους, δείχνοντας τὴν ἀπειρον στοργὴν καὶ συμ- πόθειαν με τὴν ὁποίαν μὰς περιβάλλουν, ὡς φωνάζομε με μὴ φωνή, πού νὰ ἀκου- στῆ στὰ πέρατα τῶν Κόσμου, πού μά- χεται γιὰ τὴν πραγματικὴ ἐλευθερία τῆς ἀνθρωπότητος:

Ζήτω ἡ Ἑλλάς Ζήτωσαν οἱ Βασιλεῖς Ζήτω ὁ Στρατός.

νοιώσωμε ὄλοι ὅτι, ὅταν ὄλοι μαζί δουλεύομε γιὰ τὸν Ἑλληνικὸ Λαό, πάμε μπροστά. Ὅταν ὁ καθένας σκέπτεται τὸ ἄτομό του, δὲν πάμε πουθενά.

Λοιπόν, σύντομα θὰ ἀρ- χίσωμε τὴν δημιουργικὴν ἔργασίαν καὶ θὰ γίνουμε κέντρον τοῦ πολιτισμοῦ. Ἐχομε ἕνα στάδιον ἀ- κόμη, ἀλλὰ θὰ περάσῃ

Στρατιώτης τοῦ Τάγματός μας προσφωνῶν τὰς Α.Α. Μ.Μ. τοὺς Βασιλεῖς. Παρα- πλεύρωσ ἡ Α.Β.Υ. ὁ Πρίγκηπ Γεώργιος, δυν)ρχης κ. Μπαϊρακτάρης. Διακρίνονται ἐπίσης ὁ Ὑπουργὸς Στρατιωτικῶν κ. Κανελλόπουλος καὶ ὁ στρατηγὸς Βᾶν Φλῆτ.

μας μάχεται ἐναντίον ὑ- πούλου καὶ τρομεροῦ ἐχ- θροῦ, πού δὲν διστάζει νὰ σκοτώη καὶ νὰ σταυρώ- ῃ ἀκόμη καὶ παπάδες καὶ ἄμαχο πληθυσμό.

Αὐτοὶ εἶνε ἡ ἄρνησι.

Σήμερα ἐσεῖς εἰστε στὴ Μακρόνησον, αὔριον θὰ σὰς χρειαστῆ ἡ Πατρις νὰ δουλέψωμε γιὰ νὰ δώσω- με ἕνα παράδειγμα νὰ τὸ νοιώσῃ ὄλος ὁ κόσμος.

Οἱ ἀγρότες μας καὶ οἱ ἐργάτες μας πρέπει νὰ εὐτυχίσουν καὶ πρέπει νὰ

γρήγορα. Θὰ παρακολουθῶ τὴν πρόδοσιν σας. Ἐγὼ, πάν- τα με ἀγάπη σὰς μιλω. Ἐλπίζω πὼς μιὰ μελλον- τικὴ ἡμέρα θὰ ἔχωμε τὴν εὐτυχίαν νὰ συναντηθοῦμε ὑπὸ καλὰς συνθήκας, καὶ τότε θὰ θυμώσωμε ὅτι συναντηθήκαμε στὴ Μα- κρόνησο.

Σὰς εὐχομαι ὅ,τι εἶνε καλύτερον γιὰ τὸ μέλλον σας. Καλὴν ἀντάμωσιν.

Αἱ Α.Α. Μ.Μ. οἱ Βασιλεῖς ἀποθεούμενοι ὑπὸ τῶν Σκαπανέων μας. Ὅπισθεν Αὐτῶν ὁ Διοικητὴς μας κ. Ἄντ. Βασιλόπουλος.

χέρια τοὺς Βασιλεῖς, τὸν Ὑ- πουργόν των Στρατιωτικῶν, τὸν Δ)ντὴν τῆς Β)ΧΙ καὶ τὸν Διοικη- τὴν μας καὶ τὸν ἔφερον ἐν μέσῳ πρωτοφανῶν ἐκδηλώσεων με τρα- γουδία καὶ ζητωκραυγὰς μέχρι τὸν λιμένα.

Ἦταν ἕνα θέαμα ἀληθινὰ συγ- κλονιστικόν. Οἱ ξένοι ἀνταποκριταὶ

Τὴν 5.30' οἱ Βασιλεῖς ἐπιβι- βασθέντες τῆς ἀκταιωροῦ ἀνεχώ- ρησαν διὰ Λαύριον καὶ ἐκεῖθεν δι' αὐτοκινήτων εἰς Ἀθήνας.

Ἐπάκου ἀπ' τ' ἀφρισμένο κύμα, πού ὄσο βράδυαζε ἔπαιρνε μιὰ ξε- χωριστὴ μεγαλοπρέπεια, καθρε- φτίζοντας τὴν ἀνταύγεια τοῦ συν- νεφιασμένου οὐρανοῦ, οἱ Βασιλεῖς

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ

Ἐξαγόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀγῶ- να.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ

Ἐξαγόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀγῶ- να.

Ἐξαγόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀγῶ- να.

Ἐξαγόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀγῶ- να.

Ἐξαγόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀγῶ- να.

Ἐξαγόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀγῶ- να.

Ἐξαγόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀγῶ- να.

Ἐξαγόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀγῶ- να.

Ἐξαγόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀγῶ- να.

Ἐξαγόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀγῶ- να.

Ἐξαγόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀγῶ- να.

Ἐξαγόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀγῶ- να.

Ἐξαγόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀγῶ- να.

Ἐξαγόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀγῶ- να.

Ἐξαγόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀγῶ- να.

Ἐξαγόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀγῶ- να.

Ἐξαγόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀγῶ- να.

Ἐξαγόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀγῶ- να.

Ἐξαγόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀγῶ- να.

Ἐξαγόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀγῶ- να.

Ἐξαγόμενον ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀγῶ- να.